Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΕΜΜΑΝ. Α. ΚΙΟΥΠΑΚΗΣ
Γρηγορίου Ζώγκου 33

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΕΜΜΑΝ. Δ. ΚΟΥΚΑΣ
Ὁδὸς Σωτ. Κρακιδᾶ 21

Τυπογραφεῖον
«ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ», Αἰόλου 70
(Στοὰ Δημητρακοπούλου)

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ
10
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1958

Γραφεῖα: ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Περίοδος Β' — 'Αριθ. φύλλου 187 (282)

ΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

'Η τοποθέτησις ἑκάστου ὑπαλλήλου εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν δύναται, λόγῳ γνώσεων, πείρας ἢ ἄλλων ἱκανοτήτων νὰ ἀποδώσῃ καλύτερον, ἀποτελεῖ, βεβαίως, ὅρον ἀπαράβατον διὰ τὴν πρόοδον τοῦ 'Ιδρύματος. Συνεπῶς οὐχὶ μόνον δικαίωμα ἀλλὰ καθῆκον ἐπιτακτικὸν ἀποβαίνει διὰ τὴν Διοίκησιν ἡ διενέργεια τῶν κατὰ τὴν κρίσιν της ἐπιβαλλομένων μεταβολῶν. 'Η Δ.Ε. ἐνεργοῦσα πάντοτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑγιῶν συνδικαλιστικῶν ἀρχῶν καὶ μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ὁρίων τῆς δράσεώς της οὐδόλως προτίθεται νὰ παρεμβάλῃ προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς Διοικήσεως. 'Η μέχρι τοῦδε ἄψογος στάσις τῆς Δ.Ε. ἐπὶ παρομοίων θεμάτων ἀρκεῖ, φρονοῦμεν, νὰ πείσῃ, καὶ τὸν πλέον κακόπιστον διὰ τὴν αὐστηρὰν προσήλωσίν της εἰς τὰ γενικὰ καὶ εἰδικὰ ζητήματα ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐκπροσωπεῖ.

Δοθείσης ὅμως τῆς ἐκτάσεως, ἣν ἔλαβον αἱ τελευταίως διενεργηθεῖσαι μεταβολαί, τῆς σπουδαιότητος τούτων καὶ τοῦ ἀντικτύπου—ἀμέσου ἢ ἐμμέσου—τὸν ὁποῖον αὗται εἶχον καὶ θὰ ἔχουν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐν τῷ 'Ιδρύματι ἐργαζομένων, θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας, νὰ σημειώσωμεν τὰ σφάλματα, ἅτινα ἔλαβον χώραν ἐν προκειμένῳ, οὐχὶ μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἀποφυγῆς των ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν τῷ παρόντι ἐπανορθώσεως των, κατὰ τὸ δυνατόν.

Κατ' ἀρχὴν αὐτὸς οὗτος ὁ τρόπος τῆς διενεργείας τῶν τελευταίων μεταβολῶν ὑπῆρξε—τὸ ὀλιγώτερον—ἀτυχής. Διότι ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον μῆνα οἱ πάντες ἐγνώριζον ὅτι ἐπίκεινται μεταβολαί, πλεῖστα ὅσα ὀνόματα ἐκυκλοφόρουν εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Τραπέζης καὶ οἱ ἀμεσώτερον ἐνδιαφερόμενοι προσεπάθουν νὰ πληροφορηθοῦν τὰ τῆς τύχης των ἀπὸ τὰ πλέον ἀναρμόδια καὶ ἀπίθανα πολλάκις πρόσωπα. Ἐδημιουργήθη τοιουτοτρόπως μία κατάστασις ἀβεβαιότητος καὶ ἐκνευρισμοῦ, μὲ συνέπειαν τὴν χαλάρωσιν τῆς δραστηριότητος πολλῶν ὑπευθύνων λειτουργῶν τῆς Τραπέζης. 'Η παράλυσις τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀποτελμάτωσις τῶν ἀπὸ μακροῦ ἐκκρεμούντων ζητημάτων εἶναι μία χαρακτηριστικὴ περίπτωσις.

'Ο ἄστοχος οὗτος χειρισμὸς ὑπῆρξεν ἀσφαλῶς ἀπόρροια τῶν ἀμφιταλαντεύσεων τῆς Διοικήσεως, ἡ αἰτία τῶν ὁποίων δέον νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὴν ἔλλειψιν πειστικότητος—τουτέστιν ἐπαρκοῦς προπαρασκευῆς — ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων εἰσηγητῶν, ἐάν, ὡς πιστεύομεν, ὑπῆρξαν τοιοῦτοι. 'Η προχειρότης τῶν εἰσηγήσεων καταδεικνύεται ἐναργέστατα καὶ ἐκ τῆς εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις παραγνωρίσεως τῆς ἱεραρχίας, κατὰ τρόπον ἀπαράδεκτον. Οὐδεὶς βεβαίως ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἐπὶ ἓν ἢ καὶ περισσότερα ἔτη ἀρχαιότης συνεπάγεται καὶ μεγαλυτέραν ἱκανότητα διὰ τὴν συγκεκριμένην θέσιν. 'Η παροχὴ δὲ τῆς εὐκαιρίας εἰς νεωτέρους διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν δυνατοτήτων των, ἀποβαίνει ἀναντιρρήτως ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ 'Ιδρύματος. Πρῶτοι ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν εἰς τὰς ὑπευθύνους θέσεις πρόσωπα διαθέτοντα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, διότι ἡμεῖς κυρίως ἐπληρώσαμεν καὶ πληρώνομεν διὰ τὰ σφάλματα, ἅτινα διεπράχθησαν κατὰ τὴν ἀνάθεσιν σημαντικῶν ἁρμοδιοτήτων εἰς πρόσωπα παντελῶς ἀκατάλληλα, τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν ἐν πολλοῖς τὸ αἴτιον τῆς κακοδαιμονίας τῆς Τραπέζης καὶ τῆς μειώσεως τῆς ἀκτινοβολίας της. Καὶ ταῦτα πάντα διότι οὐδέποτε προέβαλον τὸ ἀνάστημά των διὰ τὴν ἐπικράτησιν μιᾶ δικαίας καὶ ἠθικῆς τάξεως, περιορισθέντα εἰς τὴν συγκράτησιν τῆς «θεσούλας των», ἐνδιαφερθέντα μόνον διὰ τὸν ἑαυτούλη των, οὐδέποτε δὲ διὰ τὰ γενικὰ ζητήματα τῆς Τραπέζης, πολὺ δὲ περισσότερον διὰ τὰ τοῦ προσωπικοῦ.

'Η ἄνευ ὅμως ἀποχρῶντος λόγου, παραγκώνισις τοῦ ἀρχαιοτέρου ὑπαλλήλου καὶ ἡ προώθησις τοῦ νεωτέρου ἀποτελεῖ ὀλίσθημα σοβαρώτατον, καθ' ὅσον καταργεῖ ἀρχὴν τοῦ 'Ιδρύματος ὑφισταμένην ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του. 'Η ἀνώμαλος ἀναρρίχησις, τραυματίζουσα καιρίως τὸ κοινὸν αἴσθημα, διαταράσσει τὴν ἠθικὴν τάξιν, ἐπενεργεῖ καταλυτικῶς ἐπὶ τοῦ αἰσθήματος τῆς πειθαρχίας, ἐμβάλλει εἰς πονηρὰς σκέψεις καὶ ὁδηγεῖ εἰς πράξεις πᾶν ἄλλο ἢ συντελούσας εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὸ γόητρον τοῦ 'Ιδρύματος. 'Η πεῖρα τὴν ὁποίαν ὁ κ. Διοικητὴς ἔχει ἀπο-

('Η Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Ο ΑΔΑΜΑΣΤΟΣ ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΛΑΟΣ ΘΑ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΝ ΑΠΟΙΚΙΟΚΡΑΤΙΚΗΝ ΜΗΧΑΝΟΡΡΑΦΙΑΝ ΤΗΣ 'ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΕΩΣ,

'Η ἐπιμονὴ καὶ ὁ μακιαβελισμὸς διὰ τῶν ὁποίων ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις ἐπιδιώκει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ καταπτύστου σχεδίου τῆς διχοτομήσεως τῆς μαρτυρικῆς μεγαλονήσου, ἀποτελοῦν ἀληθῆ πρόκλησιν πρὸς τὰ ἰδεώδη τοῦ λεγομένου «ἐλευθέρου» κόσμου. 'Η ἔλλειψις ὅμως ἀντιδράσεως ἐκ μέρους τῶν περισσοτέρων κυβερνήσεωντοῦ δυτικοῦ στρατοπέδουἀποδεικνύει ἅπαξ ἔτιὅτιχάσμαμέγα ὑπάρχει μεταξὺ τούτων καὶ τῶν συνειδήσεων τῶν λαῶντων. 'Η ἀνοχὴτὴνὁποίαν ἀποδεικνύουν διὰ τὰς ἐφαρμοζομένας ὑπὸ τῶν δυναστῶν τῆς Κύπρου ἀνατριχιαστικὰς ἀποικιοκρατικὰς μεθόδους ὑπονομεύει αὐτὰ ταῦτα τὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν καὶ καθιστᾶ ἄνευ ἀξίας τὰς ἀμυντικὰς προπαρασκευὰς καὶ τὰ «ἀπόλυτα» ὅπλα, καθ' ὅσον μοναδικὸν στήριγμα τῶν δημοκρατιῶν εἶναι ἡ πίστις εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης. 'Ανεξαρτήτως ὅμως πρὸς ταῦτα, οἱ ἐπιδιωκόμενοι ὑπὸ τῆς βρεττανικῆς κυβερνήσεως σκοποὶ οὐδόλως θὰ ἐπιτευχθοῦν ὁσασδήποτε χιλιάδας εὐτελῶν μισθοφόρων καὶ ψυχρῶν ἐγκληματιῶν καὶ ἂν συγκεντρώσουν εἰς τὴν ἡρωϊκὴν Κύπρον. Ὅταν ἕνας ὁλόκληρος λαὸς ἀποφασίσῃ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀδιαφορῶν διὰ τὰς θυσίας ποὺ ἀπαιτοῦνται, οὐδεμία δύναμις εἶναι ἱκανὴ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. 'Η ἱστορία, ἡ πρόσφατος καὶ ἡ ἀρχαιοτέρα, μαρτυρεῖ ἀπεριφράστως περὶ τούτου. Ἂν οἱ μυωπικοὶ ἀποικιοκράται τοῦ Λονδίνου ἀδυνατοῦν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ἁπλῆν αὐτὴν ἀλήθειαν τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτοὺς καὶ τὰ θλιβερὰ ράκη τῆς αὐτοκρατορίας των, τὰ ὁποῖα θὰ διασκορπίσῃ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τὸ ρεῦμα τοῦ μίσους τῶν συνειδήσεων τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

Οἱ ἀδάμαστοι μαχηταὶ τῆς ΕΟΚΑ, ἡρωϊκὴ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ μαχομένου Κυπριακοῦ λαοῦ θὰ διαλύσουν ὡς ἱστὸν ἀράχνης τὰ δόλια κατασκευάσματα τοῦ Φόρεϊν Ὄφφις καὶ θὰ διδάξουν εἰς τοὺς ἀδιορθώτους Ἄγγλους συντηρητικοὺς ὅτι τὸ δεινὸν τὸ πρὸς «κέντρα» λακτίζειν.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Οὐδόλως προτιθέμεθα νὰ λάβωμεν θέσιν ἐπὶ τῶν ἐξαγγελθέντων ἐσχάτως ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως οἰκονομικῶν μέτρων, ἅτινα, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις της, ἀποβλέπουν εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς διαρροῆς τοῦ συναλλαγματικοῦ μας ἀποθέματος. 'Η σκληρὰ ὅμως πεῖρα μᾶς ἐδίδαξεν, ὅτι πλεῖστα ὅσα τοιαύτης φύσεως «μέτρα», ληφθέντα ὑπὸ τῶν διαφόρων κυβερνήσεων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐνῶ οὐδόλως ἐξεπλήρωσαν τοὺς σκοποὺς διὰ τοὺς ὁποίους ἐλήφθησαν, ἔπληξαν ἀμειλίκτως τοὺς μισθοσυντηρήτους, φαλκιδεύσαντα μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον τὰς γλίσχρας ἀπολαυάς των. Οἱ φόβοι μας, μήπως καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν συμβῇ τὸ ἴδιον εἶναι μεγαλύτεροι, καθ' ὅσον αἱ κατὰ τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν εὐρυτέρων λαϊκῶν στρωμάτων αἰχμαὶ ὡρισμένων ἐκ τῶν ἐν λόγῳ μέτρων εἶναι πλέον ἢ ἔκδηλοι. 'Η προσοχὴ συνεπῶς τῶν πάσης φύσεως εἰσηγητῶν καὶ ἐκτελεστῶν τῆς κυβερνητικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς δέον νὰ στραφῇ ἀμέριστος ἐπὶ τῶν ἀπωτέρων ἀντικτύπων τῶν τελευταίων μέτρων ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν μισθοσυντηρήτων. Νέα πτῶσις τοῦ κάθε ἄλλο παρὰ εἰς ζηλευτὰ ὕψη εὑρισκομένου βιοτικοῦ των ἐπιπέδου εἶναι οὐχὶ μόνον κοινωνικῶς ἀπαράδεκτος ἀλλὰ καὶ ἐθνικῶς ἐπικίνδυνος.

Πέραν τούτων τὸ «ἀπόθεμα πικρίας» εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐργαζομένων αὐξάνει συνεχῶς ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν ὅτι αἱ θυσίαι, εἰς τὰς ὁποίας ἐπὶ ἔτη ὑποβάλλονται ἐν ὀνόματι τῆς νομισματικῆς σταθερότητος καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, οὐδεμίαν ἔσχον, μέχρι τοῦδε, δικαίωσιν. Αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἔστω καὶ μὴ ἀνάλογος πρὸς τὰς καταβληθείσας προσπαθείας, ἐπραγματοποιήθη, οὐδόλως ὅμως οἱ ἐργαζόμενοι ἐκλήθησαν νὰ λάβουν τὸ ἀνῆκον εἰς αὐτοὺς μερίδιον, Ἀπεναντίας, εἶδον οὗτοι μὲ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην πρόφασιν νὰ μειοῦται συνεχῶς ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῶν ἀποδοχῶν των καὶ νὰ ὠθοῦνται ἀδιαλείπτως πρὸς τὴν ἀπαθλίωσιν.

Πάντες οἱ συναισθανόμενοι τὰς εὐθύνας των ἀπέναντι τοῦ μέλλοντός μας ὡς ἔθνους καὶ ὡς κράτους ὀφείλουν νὰ ἀγωνισθοῦν παντὶ σθένει διὰ τὴν ἀνακοπὴν τῆς πρὸς τὰ «κάτω» πορείας, τὴν ὁποίαν, δυστυχῶς, τὰ προαναφεθέντα μέτρα φαίνονται προωρισμένα νὰ ἐπιταχύνουν.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Ἐκοινοποιήθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 48)6.9.58 ἐγκύκλιος Διοικήσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις ἐκπαιδευτικῶν δανείων εἰς τοὺς ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ἔχοντας τέκνα φοιτῶντα εἰς τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν καὶ ἀνωτάτας σχολάς.

ΤΟ ΕΠΙΔΟΜΑ ΠΟΛΥΕΤΙΑΣ ΛΟΓΩ ΠΡΟΫΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΙΣ ΕΤΕΡΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 44)1958 Ἐγκυκλίου Διοικήσεως ἐγένετο ἐν μέρει δεκτὸν τὸ αἴτημα τοῦ Συλλόγου, περὶ ἀποδόσεως τοῦ περικοπέντος ἐπὶ Ἡλιάσκου ἐπιδόματος πολυετίας, λόγῳ προϋπηρεσίας εἰς ἑτέρους Ὀργανισμούς. 'Η Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἐφαρμόζει γενικῶς τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, καθ' ἃς ἡ περικοπὴ ἀποδοχῶν κρίνεται ὡς παράνομος ἐνέργεια, συνεπῶς οἱ δικαιούμενοι μέχρι τῆς 26)9)53 τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος συνάδελφοι, διατηροῦν τὰς ἀποδοχάς των μέχρι συμψηφισμοῦ των, διὰ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἑπομένου βαθμοῦ.

Τὸ αἴτημα τοῦ Συλλόγου περὶ ἀναγνωρίσεως προϋπηρεσίας εἰς ἑτέρους Ὀργανισμούς, ἀναμένει τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν του.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

ΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΩΤΑΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Τὴν 22αν Αὐγούστου 1958, μετὰ τρομερὰν δυστοκίαν, ὑπεγράφη μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἐργοδοτῶν, τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡ νέα Ἐθνικὴ Συλλογικὴ Σύμβασις περὶ αὐξήσεως τῶν κατωτάτων ὁρίων μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων.

Αἱ οὕτω παρεχόμεναι αὐξήσεις διὰ μὲν τὰ ἡμερομίσθια εἶναι δραχ. 2,70 διὰ τοὺς μαθητευομένους, 3,50 διὰ τὰς γυναίκας καὶ 4,50 διὰ τοὺς ἄνδρας. Διὰ δὲ τοὺς μισθοὺς ἀπὸ 90 ἕως 110 δραχ. μηνιαίως. Οὕτω τὰ κατώτατα ἡμερομίσθια ἀνέρχονται μετὰ ταῦτα εἰς δρχ. 17,60—18,70 τῶν μαθητευομένων, εἰς δρχ. 36,50 τῶν γυναικῶν καὶ δρχ. 47,50 τῶν ἀνδρῶν, τῶν δὲ μισθῶν ἀπὸ δρχ. 952—1191.

Τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως κυμαίνεται περὶ τὸ 10%.

Παραλήλως διὰ τῆς συλλογικῆς συμβάσεως δημιουργεῖται καὶ ὁ «διανεμητικός», ὡς ἐκλήθη, λογαριασμὸς οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, ἐξυπηρετούμενος παρὰ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, μέσῳ τοῦ ὁποίου θὰ χορηγῆται εἰς τοὺς ἐργαζομένους τῶν διαφόρων κλάδων, οἰκογενειακὸν ἐπίδομα, ἐφ' ὅσον φυσικὰ δὲν ἐλάμβανον τοιοῦτον, μέχρι τοῦδε, βάσει ἑτέρων διατάξεων.

Οἱ πόροι τοῦ λογαριασμοῦ τούτου συνίστανται ἐξ 1%, ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς καὶ 1% εἰσφορᾶς τῶν ἐργαζομένων, αὐξανομένων πρὸς τοῦτο τῶν ἀποδοχῶν κατὰ 1% ἐπὶ πλέον. Τῆς εἰσφορᾶς αὐτῆς ἐξαιροῦνται οἱ μισθωτοὶ τῶν κλάδων εἰς τοὺς ὁποίους καταβάλλονται οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα.

*

Αἱ ἐν λόγῳ αὐξήσεις ἀποτελοῦν σταγόνα ἐνώπιον τῶν σοβαρωτάτων ἀναγκῶν τῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν οἰκογενειῶν, τὰς ὁποίας ὡς ἀποδεικνύουν στοιχεῖα δημοσιευθέντα τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ὑπὸ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. μόνον αὔξησις 30% δύναται κατὰ ἱκανοποιητικὸν μέρος νὰ καλύψῃ. Τὴν ἄποψιν ταύτην ἐνισχύει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ τετραμελὴς οἰκογένεια τοῦ ἐργάτου, τοῦ λαμβάνοντος μέσον ἡμερομίσθιον, ἤτοι μηνιαίας ἀποδοχὰς δραχ. 1.190, παρουσιάζει ἔλλειμμα περὶ τὰς 1.500 δραχ. μηνιαίως (πάντοτε κατὰ τὰ δεδομένα τῆς Γ.Σ.Ε.Ε.). Συνεπῶς αἱ δοθεῖσαι αὐξήσεις συμπληροῦσαι (διὰ τὸ ἀνδρικὸν ἡμερομίσθιον) μηνιαίας ἀποδοχὰς δρχ. 1.000 περίπου καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐργάτης ἐργάζεται 25 ἡμέρας μηνιαίως, φέρουν τὸν λαμβάνοντα τὸ κατώτατον ἡμερομίσθιον εἰς τὸ ἔλλειμμα τῶν δρχ. 1665. μηνιαίως, ἐνῷ τὰ λοιπὰ παραμένουν καθηλωμένα καὶ μόνον οἱ πλαστοὶ τιμάριθμοι καὶ τὰ διατάγματα περὶ μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπόρων συμπληρώνουν τὴν «λύσιν» τοῦ καθημερινοῦ τραγικοῦ προβλήματος τῆς ἐργατικῆς οἰκογενείας. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰ κατώτατα ὅρια τῶν μισθῶν ὅπου τὸ ἔλλειμμα τῆς οἰκογενείας καὶ μὲ τὰς «αὐξήσεις» παραμένει (κατὰ τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. πάντα) εἰς τὸ ὕψος τῶν 1.480 δρχ. μηνιαίως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύστημα παροχῆς οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, ἐγκαταλείπεται, ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως, ἡ ἀρχὴ ὅπως τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα καταβάλλωνται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου βάσει τῆς ἀρχῆς τοῦ «κοινωνικοῦ μισθοῦ» καὶ εἰσάγεται τὸ «διανεμητικὸν» λεγόμενον σύστημα ὅπου ἡ σχετικὴ κράτησις μετατοπίζεται ἐν ὅλῳ ἢ ἔν μέρει ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων διὰ καταλλήλου φαλκιδεύσεως αὐτῶν (Ο.Ε.Κ. καὶ Ταμεῖον Ἀνεργίας).

Ἀπορεῖ λοιπὸν ὁ ἐργατοϋπαλληλικὸς κόσμος διὰ τὴν τόσην τυμπανοκρουσίαν καὶ τοὺς διθυράμβους μεθ' ὧν ἀνηγγέλθησαν αἱ αὐξήσεις. Δὲν εἶναι δὲ ἴδιον αὐτῶν τῶν στηλῶν νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ εἰς βαρυτέρους χαρακτηρισμούς, ὅσον εὔστοχοι καὶ ἂν θὰ ἦσαν οὗτοι.

Ἂς ἀφίσωμεν τὴν Γ.Σ.Ε.Ε. ποὺ ἔδωσεν ἄλλην μίαν φορὰν δεῖγμα ἀνεμομυλισμοῦ, λησμονήσασα τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ ἐπιδοθεῖσα εἰς χειροκροτήματα καὶ ἐκδηλώσεις ἱκανοποιήσεως.

Διὰ τὰς λοιπὰς διαβαθμίσεις μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάγεται τὸ πλῆθος τῶν λοιπῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλή-

('Η Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ

Λίγες ὧρες ἀνάμεσα στὰ παιδιά μας δίνει ἕνα δυνατὸ αἴσθημα ἱκανοποιήσεως σὲ κεῖνον ποὺ καταβάλλει προσπάθειες γιὰ τὴν ὅσο τὸ δυνατὸ μεγαλύτερη συμμετοχὴ τῶν συναδέλφων του καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους στὰ δικαιώματα ποὺ ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς δημιουργεῖ.

Βέβαια ἡ ἐξοχὴ εἶναι ἕνα μέσον τονώσεως τῆς ὑγείας τοῦ παιδιοῦ καὶ σὰν δικαίωμα εἶναι ἀπὸ τὰ παλαιότερα, τὰ ὁποῖα οἱ Ἕλληνες, ἐργαζόμενοι ἀγωνίστηκαν γιὰ ν' ἀποκτήσουν.

Εἶναι ὅμως στὸν τόπον μας ἡ κοινωνικὴ πρόνοια τόσο χαμηλή, ὥστε ἀκόμη σήμερα ὅπου σ' ὅλες σχεδὸν τὶς Εὐρωπαϊκὲς καὶ πολλὲς Ἀσιατικὲς καὶ Ἀφρικανικὲς ἀκόμη χῶρες κάθε τι, ποὺ θὰ πείραζε τὸ παιδὶ θὰ ἐθεωρεῖτο «βεβήλωση ἱεροῦ χώρου», ἐμεῖς πρέπει νὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ νὰ κρατήσωμε μὲ τὰ δόντια ἔστω καὶ αὐτὲς τὶς βασικὲς κατακτήσεις.

Ἂς εἶναι ὅμως. Τὸ θέμα μας εἶναι κάτι πιὸ ἔξω ἀπὸ ἀγωνιστικὲς σκέψεις.

Αἰσθάνεται ἱκανοποίηση ἐκεῖνος, ποὺ πιστεύει στὴν προσπάθεια γιὰ τὴν ἠθικὴ διαπαιδαγώγηση τῆς Νεολαίας μας ἔστω καὶ μέσα στοὺς τόσους σημερινοὺς κινδύνους, ποὺ χίλιες δυὸ ξένες πηγὲς διαφθορᾶς ἔχουν μεταφυτέψει στὸν τόπο μας.

Καὶ βλέπει αὐτὴ τὴν ἠθικὴ διαπαιδαγώγηση νὰ γίνεται μέσα στὴν οἰκογένειά του τὴν συναδελφική, μὲ μιὰ δουλειὰ μελετημένη καὶ ἐπίπονη φυσικά, ἀλλὰ καρποφόρο, ἔστω κι' ἂν ἀφορᾶ δυὸ μῆνες μόνο τοῦ καλοκαιριοῦ.

Καὶ τὸ μικρότερο βλαστάρι τοῦ συναδέλφου μόλις ἀνοίξῃ τὰ μάτια του στὴ κοινωνικὴ ζωή, μπαίνοντας στὴ κατασκήνωση ζεῖ τὸ πνεῦμα τῆς συναδέλφωσης, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀλληλεξαρτήσεως τῶν ἀτόμων μέσα στὴ κοινωνία καὶ ἡ ἄνοδός του μαζὶ μὲ τὴν γενικὴ ἄνοδο τοῦ συνόλου τοῦ γίνεται συνείδηση.

Μαθαίνει νὰ χτυπᾶ τὴν ἀπομόνωση, αὐτὸ τὸν τρομερὸ ἐχθρὸ γιὰ τὴ ψυχικὴ ὑγεία καὶ γιὰ τὴ διαμόρφωση τοῦ χαρακτῆρα τοῦ ἀτόμου.

Καὶ τὸ παιδὶ πάει καὶ τὸν ἄλλο χρόνο καὶ τὸν ἄλλο.... γίνεται στέλεχος, ὁδηγεῖ τὰ μικρότερα παιδιὰ καὶ ἔτσι ἡ συναδελφική μας οἰκογένεια τροφοδοτεῖται ἀπὸ νέο, ὁλοένα πιὸ ὑγιεινὸ αἷμα ποὺ διοχετευόμενο

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΣΑΛΟΝΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ

Προσεκτικοὶ καὶ εὐλαβεῖς γιὰ τὴν παράδοσί του, εἴμαστε καθισμένοι στὶς καρέκλες καὶ περιμένομε. Ἔχει τὴν ὄψι πινακοθήκης σπανίων ἔργων. Κυττάζομε τὶς κρεμασμένες στὸν τοῖχο του ἐλαιογραφίες τῶν Διοικητῶν ἀπὸ τὸ 1841-1952. Ἄλλοι ἀπὸ αὐτοὺς ἔκαναν τὴν Τράπεζα νὰ μεγαλουργήση καὶ ἄλλοι ἦρθαν γιὰ τὶς μικροφιλοδοξίες τους καὶ τὸν χρηματισμό. Ἡ σκέψι μας γυρίζει στὰ πρῶτα χρόνια τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ φθάνει ἕως σήμερα. Κάνομε μιὰ νοερὴ ἀνασκόπησι γιὰ τὴν κατάστασι τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας καὶ τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τοῦ νομίσματός της κατὰ τὰς χρονικὰ στάδια τῶν 118 ἐτῶν.

Χρηματικὴ κυκλοφορία, μεταλλικὸ νόμισμα, χρυσός, χρυσὸς καὶ χαρτί, μόνον χαρτί.

Ἀπὸ τὸ 1841 ἕως τὸ 1958 ἐπὶ 118 χρόνια ἐδῶ μέσα γίνεται συνεχῶς ἄλλοτε ἡ πάλη καὶ ἄλλοτε ἡ συνεργασία μεταξὺ κεφαλαίου καὶ παραγωγῆς. Ἄλλοτε γιὰ μεγάλα δάνεια ἐξησφαλισμένα κι' ἄλλοτε γιὰ τοὺς «κανονιέρηδες» τῶν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων, «τῶν παγωμένων πιστώσεων» τῆς ἁπλῆς ἢ τῆς δολίας χρεωκοπίας των. Ἐδῶ μέσα γίνεται ἐπισήμως ἡ πάλη μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, ἄλλοτε γιὰ προαγωγές, ἄλλοτε γι' αὐξήσεις μισθοδοσίας, ἄλλοτε γιὰ τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα. Ἐδῶ μέσα γίνεται ἡ πάλη μεταξὺ τῶν μετόχων καὶ τῆς Διοικήσεως, ἄλλοτε δι ἀτὴν μὴ καταβολή, ἄλλοτε διὰ τὴν καταβολὴ καὶ ἄλλοτε διὰ τὴν αὔξησι τοῦ μερίσματος τῶν μετοχῶν. Ἐδῶ μέσα γίνεται ἡ ὀξεῖα πάλη μεταξὺ τῶν ἐπιτακτικῶν βλέψεων τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον συναντᾶ τὴν ἀντιμαχία τῆς Τραπέζης, διὰ τὴν προστασία της, τὴν οἰκονομική της ἄνοδο καὶ τὴν διατήρησι τῆς Πίστεώς της.

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἐνθυμούμεθα τὸν καθηγητὴν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἰωάννην Εὐταξίαν, ὁ ὁποῖος ἦτο Διοικητὴς τῆς Ἐθν. Τραπέζης τὸ 1914. Τὸν ξεσήκωσε ὁ τότε Πρωθυπουργὸς Ἐλευθέριος Βενιζέλος νὰ τοῦ δώση δανεικὰ στὴ χρέωσι τοῦ λ)σμοῦ «κυμαινόμεναι πιστώσεις Δημοσίου» δραχμὲς χρυσὲς 400.000.000 διὰ Ἑλληνικὲς πολεμικὲς δαπάνες τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου (1914—1918) ποὺ εἶχε ἤδη ἐκραγῆ. Ὁ Διοικητὴς Ἰωάννης Εὐταξίας ἠρνήθη, διότι δὲν τῆς ἐπερίσσευον τῆς Τραπέζης τόσα διαθέσιμα κεφάλαια. Ὁ τότε Πρωθυπουργὸς θύμωσε καὶ ψήφισε νόμο ὅπως ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διορίζεται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Οἰκονομικῶν, τυπικῶς δὲ νὰ ἐκλέγεται ἀπὸ τοὺς μετόχους τῆς Τραπέζης.

Διὰ νὰ δικαιολογήσῃ ηδὲ καὶ νὰ στερεώση καλλίτερα τὸν νόμο αὐτὸν εἶπε: «Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, Δημόσιοι Ὀργανισμοὶ καὶ Ὀργανισμοὶ Κοινῆς Ὠφελείας πάσης φύσεως ὡς καὶ ἀσφαλιστικὰ ἐν γένει Ταμεῖα, τυγχάνοντες μέτοχοι ἐκπροσωποῦνται αὐτοδικαίως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν». Ταμάμ. δουλειά. Ἀλλουνοῦ εἶναι τὸ χωράφι, ἄλλος παρουσιάζεται γιὰ ἀφεντικό. Ἐδῶ στὸ ἱστορικὸ αὐτὸ σαλόνι λέγονται πολλά, ἀλλὰ λίγα ἔχουν τὴν ἀξίαν του. Ἐδῶ ἀκοῦμε πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα λίγα πρέπει νὰ προσέξωμε.

Ἐδῶ οἱ μεγάλοι μέτοχοι ποὺ ἔχουν εἰδικότητα καὶ δύνανται νὰ εἶναι οὐσιαστικοὶ ὁμιληταί, μένουν στοχαστικοὶ καὶ ἀμίλητοι. Τὸ Γενικὸ Συμβούλιο κάνει ἑκάστοτε τὰς ἐργασίας του σύμφωνα μὲ τὸ καταστατικὸ τῆς Τραπέζης, μὲ τὸ νόμο 2190 καὶ μὲ τοὺς ἄλλους συναφεῖς νόμους. Στὶς δύσκολες στιγμές του ζητεῖ τὴν ἐνίσχυσι τῶν Συνελεύσεων. Ὁ Διοικητὴς κ. Β. Κυριακόπουλος ὁ ὁποῖος ἐξυγίανε κατὰ τὸ 1956 καὶ 1957 τὴν οἰκονομικὴ κατάστασι τῆς Τραπέζης καὶ ἐξύψωσε τὸ κῦρος καὶ τὴν πίστιν αὐτῆς, παρητήθη τὸν Μάϊον 1958. Τὴν ὑπέροχη προσπάθειά του, τὸ πολὺ ἦθος του καὶ τὸ λαμπρὸ ἔργο του, περιέγραψαν αἱ ἐφημερίδες «Βῆμα» καὶ «Καθημερινὴ» τὴν 14)6)58.

Οἱ μέτοχοι δὲν ἀξιώθηκαν νὰ κάμουν μίαν εὔφημον μνείαν γιὰ τὸ κατόρθωμά του. Ἐκλήθησαν ἐκτάκτως τὴν 12)6)58 διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου Διοικητοῦ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 33 τοῦ καταστατικοῦ.

Ὁ κ. Ὑποδιοικητὴς ὁ ὁποῖος 30 ἔτη ὑπηρετεῖ πιστῶς τὴν Τράπεζα ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος, ὡς οἰκονομικὸς Σύμβουλος καὶ ὡς δὶς ἐκλεγεὶς εἰς τὸ ἀξίωμα τὸ ὁποῖον σήμερον κατέχει, ἀνακηρύσσεται Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως.

Σοβαρός, ἀξιοπρεπὴς καὶ μὲ πολλὴν ἑτοιμότητα πνεύματος, κατευθύνει τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως μὲ τὰκτ καὶ τυπικότητα. Τὸν ἐνθυμούμεθα καὶ ἀπὸ τὴν ἔκτακτη Συνέλευσι τῆς 23)12)1955. Ἡ δημοκρατικότης του εἰς τὴν σειρὰν τῶν ὁμιλητῶν εἶναι ἀξιοσημείωτη. Ἀπὸ ἀβρότητα φθάνει ἀκόμη νὰ δέχεται τοὺς ὁμιλητὰς ποὺ πλησιάζουν νὰ βγοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως. Τὸ θέμα εἶναι ἕνα καὶ μόνον, ἡ ἐκλογὴ Διοικητοῦ. Μὲ τὴν συνεπτικὴ καὶ νόμιμη διαδικασία, ἐκλέγεται παμψηφεὶ ὁ κ. Δημ. Χέλμης, Ἔχει πεῖρα πολλὴ στὰ οἰκονομικά. καὶ νομικά. Εἶναι πολὺ γνωστὸς στὴν Ἀθηναϊκὴ κοινωνία. Στὴν τελευταία πενταετία ἐχρημάτισε Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συντονισμοῦ. Εἶναι Ἠπειρώτης. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν Τράπεζαν. Οἱ Ἠπειρῶται, μὲ τὴν ἱκανότητά τους, προσέφερον πολλὰ στὸν ἀγῶνα 1821-1828.

Προσέφερον πολλὰ καὶ στὴ σύγχρονη Ἑλλάδα. Προσέφερον τόσα, ὅσα δὲν προσέφερον οἱ πληθυσμοὶ ἀπὸ κανένα ἄλλο μέρος τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Πολυτεχνεῖον, τὸ Ζάππειον, ἡ Σιναία Ἀκαδημία, τὸ Στάδιον, τὸ πολεμικὸν «Ἀβέρωφ», ἡ Γεωπονικὴ Σχολὴ Λαρίσης, ἡ Ζωσιμαία Σχολὴ κα ιτόσα ἄλλα, εἶναι δωρεαὶ καὶ ἀγαθοεργίαι Ἠπειρωτῶν.

Κι' αὐτὸς ὁ ἱδρυτὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Γεώργιος Σταῦρος ἦτο Ἠπειρώτης. Ὁ νέος Διοικητὴς κ. Δημ. Χέλμης εἶναι πρᾶος, ψύχραιμος, ὀλύμπιος ,συγκεντρωμένος, συνετὸς καὶ πολὺ διαχυτικός. Ἡ Συνέλευσις τῶν μετόχων καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν πρόκειται εἰς τὸ ἔργον του νὰ τὸν κουράσουν πολύ. Μὲ 5—6 νομοθετήματα ποὺ θὰ ρυθμίζουν εὐνοϊκὰ τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα τῆς Τραπέζης, ὅλα θὰ πᾶνε καλά. Ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς Τραπέζης εἶναι πολὺ καλή. Τὸ κῦρος καὶ ἡ πίστις της εἶναι ἀνυψωμένα. Τὸ κείμενο τῆς ἀπὸ 13)6)58 ἐγκυκλίου τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐμψυχώνει τοὺς οἰκονομικοὺς λειτουργοὺς τῆς Τραπέζης, τοὺς ὑπαλλήλους της. Τοὺς κάμει νὰ εἶναι πειθαρχημένοι στὸν ἑαυτό τους. Τοὺς κάμει νὰ εἶναι φιλόπονοι καὶ ἀφοσιωμένοι στὰ καθήκοντά τους. Ἂν ψάξωμε τὸ παρελθόν τους, βλέπουμε ὅτι δὲν ἀπέδειξαν ποτὲ τὸ ἀντίθετο, ἂς ἦταν πολλὲς φορὲς ταλαιπωρημένοι καὶ κατατρεγμένοι. Οἱ ὑπάλληλοι ἐδῶ διαφέρουν πολὺ ὡς ἄνθρωποι. Εἶναι θετικοὶ ἐργατικοὶ καὶ εὐγενεῖς. Τὰς ἀρετάς τους. αὐτὰς τὰς ἀντλοῦν ἀπὸ τὴ μακρὰ παράδοσι τοῦ Ἱδρύματος. Αἱ ἀρεταί τους αὐταὶ δίδουν τὸ θάρρος εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ἵνα ἀνεμπόδιστα προχωρήση εἰς τὸ ἀποδοτικὸν ἔργον του.

Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ κ. Διοικητὴς ὑπέγραψε πρῶτος τὴν ἐγκύκλιον περὶ ἀλλαγῆς τοῦ τίτλου τῆς Τραπέζης, διὰ τὴν ὁποίαν ἀλλαγὴν ἠγωνίσθησαν σκληρὰ ἀπὸ τὸ 1953-58, οἱ μέτοχοι καὶ οἱ ὑπάλληλοί της, διὰ νὰ περισώσουν τὴν παλαιὰν αἴγλην καὶ τὴν φήμην της εὑρίσκομεν τὸ χέρι του πολὺ γούρικο. Διαισθανόμεθα καὶ κρίνομεν ὅτι τὸ ξεκίνημά του γίνεται ὑπὸ ἀρίστους οἰωνούς.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΝΟΥΣΙΑΣ

στὴν κοινωνία καὶ ἐρχόμενο σὲ ἐπαφὴ μὲ μιὰ παρόμοια ἠθικὴ παραγωγὴ ἄλλων ὀργανώσεων, ὄχι μόνον θ' ἀποτελέση τὸ δίχτυ φραγμοῦ στὴ δολιοφθορὰ κατὰ τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, ἀλλὰ θὰ εἶναι καὶ ἡ δύναμη ἐκείνη, ποὺ ἔχοντας συνειδητοποιήσει ἀπὸ τὴ πραγματικότητα ποὺ ἔζησε, τὶς ἠθικὲς ἀρχὲς ποὺ τὴ δημιούργησαν,θὰ τὶς ἐπιβάλη καὶ σὲ εὐρύτερα κοινωνικὰ πλαίσια, ἀκόμα καὶ σὲ πολλοὺς «μεγάλους» ποὺ κόπτονται δῆθεν γι' αὐτὲς ἀλλὰ ποτὲ δὲν τὶς πίστεψαν.

Αὐτὲς τὶς σκέψεις ἔκανα ἀκούοντας τὸ χαρούμενο χαιρετισμό, τὶς «κραυγές», τὰ τραγούδια τῶν παιδιῶν καὶ βλέποντας τὴ χαρὰ καὶ τὴν αὐτοπεποίθηση στὰ μάτια τους.

Δὲν τοὺς τὰ εἶπα τότε. Ἴσως ἀπὸ τὴ συγκίνηση... Τοὺς τὰ λέω τώρα ἀπὸ αὐτὴ τὴ στήλη καὶ τὰ εὐχαριστῶ.

«Ν»

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ

Η ΤΡΙΕΤΙΑ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΟΥ

Εἶναι πολυάριθμοι αἱ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὸ θῆλυ προσωπικὸν τῆς ΕΤΕ τυγχάνει ἀνίσου μεταχειρίσεως ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου. Σύνηθες ἀποτέλεσμα ταύτης εἶναι ἡ καθυστέρησις ἔναντι τοῦ ἄρρενος προσωπικοῦ εἰς τὴν βαθμολογικὴν ἐξέλιξιν. Μὲ τὸν τρόπον ὅμως αὐτὸν παραγνωρίζονται ὄχι μόνον αἱ πλέον βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ τὰ στοιχειώδη ἀξιώματα τῆς λογικῆς. Πράγματι. Ποῖος δύναται νὰ εὕρη τὴν ἐλαχίστην δικαιολογίαν εἰς τὴν διαφορικὴν ἀμοιβὴν ἐργασίας τῆς αὐτῆς ποιότητος καὶ ποσότητος;

Ὅμως εἰς τὸ Ἵδρυμά μας, τὸ ὁποῖον, λόγῳ τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς του, ἔπρεπε νὰ εἶναι πρωτοπόρον εἰς τὴν λῆψιν τῶν μέτρων, ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν δικαίαν καὶ ἀμερόληπτον ἀμοιβὴν τοῦ μόχθου τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων, θεωρεῖται φυσικώτατον ἡ γυναῖκα νὰ εὑρίσκεται εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἂν καὶ προσφέρη τὰ ἴδια, πολλάκις δὲ καὶ περισσότερα.

Μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐξοργιστικὰς ἀδικίας εἶναι ἡ τριετὴς παραμονὴ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς δοκίμου. Ἐπεβλήθη τελείως αὐθαιρέτως καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται διὰ μόνον τὰς ἐκ τῆς Ἐθνικῆς προερχομένας συναδέλφους.

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ καὶ τὰς Ὑπηρεσίας της πλεῖστοι ὅσοι συνάδελφοι ἀνωτέρων βαθμῶν γνωρίζουν τὴν κατάστασιν ταύτην, ὅμως οὐδόλως ἐθεώρησαν σκόπιμον νὰ κάμουν τὸ παραμικρὸν διὰ νὰ ἀρθῆ αὐτὴ ἡ ἐξόφθαλμος ἀδικία.

Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ τελευταία ἀλλαγὴ προσώπων, εἰς τὰς καιρίας θέσεις τῆς ἐν λόγῳ Διευθύνσεως, θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τὴν ἐπικράτησιν διαφορετικῶν ἀντιλήψεων ὡς πρὸς τὴν μεταχείρισιν τοῦ ἐκ τῆς Ἐθνικῆς προερχομένου θήλεος προσωπικοῦ. Πρὸς τούτοις ἡ Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου πρέπει νὰ ἐπιδιώξη τὴν ἐπίλυσιν τοῦ δικαίου τούτου αἰτήματος παντὶ σθένει.

Ἀλλὰ φυσικὰ καὶ ἡμεῖς αἱ ἐνδιαφερόμεναι, δὲν πρέπει νὰ μένωμεν μὲ «σταυρωμένα χέρια» ἀναμένουσαι τὰ πάντα ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Πρέπει νὰ κινηθῶμεν δραστηρίως πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, μὲ ἐπιμονὴν καὶ ἀποφασιστικότητα.

Διότι, δυστυχῶς, ὅπως ἡ πεῖρα ἀπέδειξε, δὲν ἀρκεῖ κανεὶς νὰ ἔχη τὸ δίκαιον μὲ τὸ μέρος του. Πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιβάλη τὴν ἀναγνώρισίν του.

Ε.

ΕΝΩΣΙΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΕΤΕ

ΕΚΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Συνεχίζονται μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν οἱ ἀπογευματινοὶ περίπατοι εἰς τ' ἀκρογιάλια τῆς Ἀττικῆς.

Ἡ Ἕνωσις Φιλάθλων ἐπ' εὐκαιρία τῶν Βαλκανικῶν Ἀγώνων ὠργάνωσεν ὀκταήμερον ἐκδρομὴν εἰς Σόφιαν μέσω Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία ὅμως τελικῶς ἐματαιώθη διὰ λόγους ξένους πρὸς τὴν Ἕνωσιν.

ΤΜΗΜΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Περατωθέντων τῶν γενικῶν ἐπισκευῶν τοῦ Γυμναστηρίου ἤρχισεν ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου ἡ λειτουργία αὐτοῦ.

Οἱ ἀσκούμενοι δέον, ὅπως ἐφοδιασθοῦν, τὸ ταχύτερον, διὰ δελτίου ταυτότητος τῆς Ἑνώσεως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑΙ

Ἡ ὀργανωθεῖσα διὰ τὴν 16ην Αὐγούστου κρουαζιέρα εἰς Νεάπολιν-Γένοβαν καὶ Μασσαλίαν ἐπέτυχεν πλήρως.

Κατόπιν τούτου, προσεχῶς θὰ πραγματοποιηθοῦν καὶ ἕτεραι δύο μὲ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς τὴν 8ην καὶ 21ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ.

Ἔξοδα συμμετοχῆς

Θέσις Α'		5.610
» Β'		3.960
Τουριστικὴ		2.130
Προκαταβολὴ	Α' θέσις	1.610
»	Β' θέσις	960
Τουριστικὴ		330

Τὸ ὑπόλοιπον εἶναι καταβλητέον εἰς εἴκοσι δεκαπενθημέρους δόσεις.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΝΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΝ: Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Δεικνύουν, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἔλλειψιν θάρρους τῆς γνώμης.

*

Κον Κ. Χριστοδούλου
Ἐνταῦθα

Ἡ ἐπιστολή σας ὡς ἀπευθυνομένη πρὸς ἑτέραν συνδικαλιστικὴν ἐφημερίδα δὲν δύναται νὰ δημοσιευθῆ ὑφ' ἡμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη ἀκόμα τὸ φύλλον τῆς συναδέλφου ἔνθα ἔχει σειρὰ δημοσιεύσεως ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστολή.

Κον Γεώργ. Οἰκονομόπουλον
Ἐνταῦθα

Ἡ ἐπιστολή σας ἀφορῶσα θέμα κριτικῆς τοῦ Συλλόγου σας δὲν δύναται νὰ δημοσιευθῆ ἀπὸ τῶν στηλῶν μας.

ΚΙΝΗΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΜΑΣΣΑΖ
Διὰ τὴν ἀποθεραπείαν καταγμάτων, μυϊκῶν ἀτροφιῶν, ἀγκυλώσεων, σπονδυλοαρθρίτιδος, ἰσχυαλγίας, ἡμιπληγίας κ.λ.π.
Α. ΛΟΥΖΙΩΤΗΣ
Φυσικοθεραπευτής, συμβεβλημένος μὲ τὸ Τ.Υ.Π.Ε.Τ. καὶ Τ.Υ. Προσ. Τραπ. Ἀθηνῶν.
Λεωφ. Κηφισσοῦ 75. Κολοκυνθοῦ, Τέρμα Τρὰμ 11.
Τηλέφωνον 527.952.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ: Δωμάτιον δι' ἐργένην, εἰς Ν. Σμύρνην. Ἀπευθυνθῆτε «Τραπεζιτικὴν» διὰ κ. Β. Β.

Ο
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΠΙΚΙΟΣ
Δέχεται τὰ μέλη τῶν Ταμείων Ὑγείας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν 11 — 1 καὶ 5 — 7 μ.μ.
Λυκαβηττοῦ καὶ Ἀλεξ. Σούτσου 24 — Τηλ. 613.513

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου ἡ ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης μας ἔκδοσις συντόμου τουριστικοῦ ὁδηγοῦ τῆς Ἑλλάδος, προοριζομένου κυρίως διὰ τοὺς ξένους τουρίστας, οἵτινες κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονήν των συναλλάσσονται μετὰ τῆς Τραπέζης μας. Ὁ ὁδηγὸς οὗτος ἔχει κυκλοφορήσει εἰς τέσσαρας γλώσσας κεχωρισμένως: Ἑλληνικήν, Γαλλικήν, Ἀγγλικὴν καὶ Γερμανικήν, περιέχει δὲ συντόμους καὶ εἰς φιλικὸν τόνον διατυπωμένας ὁδηγίας περὶ τῶν κυριωτέρων τουριστικῶν τοποθεσιῶν τῆς Ἑλλάδος, διατεταγμένων συστηματικῶς κατὰ γεωγραφικὰς περιοχάς, εἰς τὸ τέλος δὲ ἔχουν προσαρτησθῆ χάρται τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, μὲ ἐνδείξεις τῶν κυρίων τουριστικῶν τμημάτων αὐτῶν, ὡς καὶ χιλιομετρικὸς πίναξ ἀποστάσεων τῶν κυριωτέρων Ἑλληνικῶν πόλεων.

Πρόκειται περὶ ἐκδόσεως λίαν πρωτοτύπου εἰς τὸ εἶδος της, ἐπιμελημένης τόσον ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτυπώσεως καὶ ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως. Θὰ ὡλοκληροῦτο δὲ ἡ «ἐκδοτική»— ἂν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκφρασις-αὐτὴ ἐπιτυχία τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἂν - κατὰ τὴν γνώμην μας - α) ὁ ὁδηγὸς οὗτος ἀπεστέλλετο καὶ πρὸς ἁπάσας (ἢ τὰς κυριωτέρας) ἐκ τῶν συναδέλφων Τραπεζῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἰδίᾳ τὰς ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ, Δανίᾳ, Σουηδίᾳ, Αὐστρία καὶ Ἑλβετία, καὶ β) ἐὰν εἰς τὸ τέλος τοὐδδηγοῦ αὐτοῦ προσετίθετο πίναξ περιέχων τὰ κατὰ πόλεις ἐν Ἑλλάδι ἀξιοπρεπέστερα (διὰ τοὺς ξένους) ξενοδοχεῖα - μετ' ἀναγραφῆς (διὰ συμβόλων) τῆς τάξεως, διευθύνσεως, ἀριθμοῦ τηλεφώνου ἑκάστου, ὡς καὶ λοιπῶν λεπτομερειῶν ἀφορώντων ἕκαστον ξενοδοχεῖον, ἐν συντομίᾳ - κατὰ τὸ πρότυπον τῶν τουριστικῶν καταλόγων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὁ πίναξ οὗτος θὰ προσέφερε μεγίστην ἐξυπηρέτησιν εἰς τοὺς ξένους, πολλοὶ τῶν ὁποίων, ἀκριβῶς λόγῳ ἐλλείψεως ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ Τουρισμοῦ τῆς Χώρας, ὑφίστανται ἀπώλειαν πολυτίμου δι' αὐτοὺς χρόνου καὶ ταλαιπωροῦνται δι' ἐξεύρεσιν ξενοδοχείου ἢ δυσανασχετοῦν λόγῳ ἀκαταλληλότητος αὐτοῦ.

Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου πολλὰ δεδομένα καὶ περιπτώσεις σχετικῶς μὲ τὴν ἀκαταλληλότητα τῶν ξενοδοχείων, εἰς ἃ ἀποστέλλονται ξένοι ἐπισκέπται καὶ τὰ ὁποῖα ἐκθέτουν ἀνεπανορθώτως τὸν τουρισμὸν ἢ τοὐλάχιστον τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Χώρας μας! Ἄλλως τε σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ κατ' ἐπανάληψιν ἔχει ἀσχοληθῆ ὁ ἡμερήσιος Ἀθηναϊκὸς Τύπος.

Ἡ Τράπεζα, βεβαίως, δὲν πρόκειται νὰ κάμῃ ξενοδοχειακὴν διαφήμισιν, ἀλλὰ φιλικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μεθ' ὧν συναλλάσσεται ξένων, οἵτινες θὰ τῆς εἶναι εὐγνώμονες διὰ τὰς πολυτίμους ὁδηγίας, ἅτινας φιλοφρόνως τοῖς παρέσχεν. Ὁ δὲ ἐκ τῆς ἱκανοποιήσεως ἐνθουσιασμὸς τοῦ ξένου ἐπισκέπτου θὰ ἕλκη τοῦτον πρὸς παράτασιν τῆς παραμονῆς του ἐν Ἑλλάδι — μὲ ἀποτέλεσμα τὴν εἰσροὴν περισσοτέρου συναλλάγματος - καὶ δὲν θ' ἀπωθῆ τοῦτον ἐντεῦθεν πρὸς τὴν πατρώαν αὐτοῦ γῆν ἡ ἀπογοήτευσις. Οὕτω, ὁ ξένος ἐπισκέπτης δὲν θὰ καταντᾷ νὰ παρουσιάζη ἐνίοτε τὴν θλιβερὰν ἐκείνην ψυχολογικὴν εἰκόνα τοῦ ταλαιπωρημένου ταξιδιώτου, τὴν ὁποίαν τόσον παραστατικὰ μᾶς δίδει ὁ Ὅμηρος εἰς τὴν Ὀδύσσειαν: Αὐτὰρ Ὀδυσσεύς, ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀναθρώσκοντα νοῆσαι ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται...

Ν. Χ. ΦΡΑΓΚΟΣ

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΧΘΡΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Δημοσιεύομεν τὸ κείμενον διαβιβασθείσης πρὸς τὴν διοίκησιν τῆς Τραπέζης αἰτήσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκτελεσθέντων ἐπὶ Κατοχῆς συναδέλφων, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ληφθῆ ὑπ' αὐτῆς ἡ ἐνδεικνυομένη μέριμνα:

ΑΙΤΗΣΙΣ
Οἰκογενειῶν Θυμάτων Κατοχῆς
Ἐν Ἀθήναις τῇ 2.8.58
Πρὸς τὴν
Σ)τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
Ἐνταῦθα

Σεβαστὲ κ. Διοικητά,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ τὸ κατωτέρω αἴτημά μας καὶ νὰ παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς ὅπως ἐξετάσητε τοῦτο μετ' εὐμενείας καὶ δικαιοσύνης.

Ἀποτελοῦμεν τὴν κατηγορίαν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπὶ κατοχῆς ἐκτελεσθέντων τέως ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς συμφορᾶς ἡ Τράπεζα, τιμῆς ἕνεκεν, εἰς ἀναγνώρισιν τῆς θυσίας τῶν ὑπαλλήλων της, ἐχορήγει εἰς ἡμᾶς βοήθημα, ὅπερ προστιθέμενον εἰς τὴν σύνταξιν, συνεπλήρωνεν ἀποδοχὰς ἐν ἐνεργείᾳ τοῦ βαθμοῦ, ὃν ἔφερον τὰ θύματα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου των.

Ἀπὸ στόματος Ἁρμοδίων μᾶς ἐδηλώθη ἡ ἰσοβιότης τοῦ βοηθήματος.

Ἀπετέλει συνείδησιν διὰ τὴν Τράπεζαν καὶ ἑπομένως, ἔθιμον ἡ ἐπὶ τόσα ἔτη ἀνανέωσις καὶ καταβολὴ τοῦ βοηθήματος εἰς ἡμᾶς.

Ἀπὸ τῆς 1.7.1953 ὅμως, μετὰ τὴν συγχώνευσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἀνάληψιν τῆς Διοικήσεως ὑπὸ τοῦ Κου Ἠλιάσκου, ἐγένετο γενναία ἀφαίμαξις τοῦ χορηγουμένου βοηθήματος, διότι δὲν ἐδεσμεύετο οὗτος ἀπὸ νόμους καὶ συμβάσεις, ὅμως ὁ ἄγραφος Νόμος τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ δικαίου εἶναι ὑπὲρ πάντα ἄλλον.

Ἐπὶ Διοικήσεως Κυρίου Κυριακοπούλου ἀποκατεστάθησαν μόνον αἱ οἰκογένειαι τοῦ Ἀλβανικοῦ Πολέμου.

Ἡ τοιαύτη ὅμως διάκρισις ἔθιξεν ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν ὀλιγάριθμον κατηγορίαν μας:

α. Διότι ἡ κατηγορία μας εἶ-

(Ἡ Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΜΙΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ

Εἰς σχόλιον τοῦ προηγουμένου φύλλου μας, σχετικὰ μὲ τὸν φωτισμὸν τοῦ Κατ)τος Μητροπόλεως, ἐγράφομεν περὶ πλήρους ἀκαταλληλότητός του. Διευκρινίζομεν, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ὑποδειγματικοῦ πράγματι τεχνητοῦ φωτισμοῦ, ἀλλὰ περὶ τοῦ φυσικοῦ τοιούτου, ὁ ὁποῖος, ἐνῶ ἦτο ἀδύνατον νὰ εἶναι πλήρης, ἐλλείπει παντελῶς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἰωάννης Στ. Κουζώφ, Ὑπ)τος Θεσ)νίκης, Ντέπη Ἀλεξ. Σέντερη, Κεντρικοῦ Κατ)τος, ἠρραβωνίσθησαν τὴν 3.8.58.

—Σωτήριος Πατρίκιος, Κεντρικοῦ Κατασ)τος, Μαργαρίτα Ρηγοπούλου, Διοικήσεως, ἠρραβωνίσθησαν.

—Ὁ κ. Δημήτριος Δούκας, Διοικήσεως, καὶ ἡ δὶς Δέσποινα Κ. Ἀγγελίδου, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Τὰ εὐτυχισμένα ζεύγη συγχαίρομεν, εὐχόμενοι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΓΑΜΟΙ

Ἀριστοτέλης Δούμουρας,Λογιστικοῦ Κέντρου, Ἰνὼ Παπαδημητρίου, Λογιστικοῦ Κέντρου, ἐνυμφεύθησαν.

—Στέφανος Μυτιληναῖος, Ὑποκ)τος Θεμιστοκλέους, Μαρία Παπαστεργίου, Διοικήσεως, ἐνυμφεύθησαν.

Νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι.

ΠΕΝΘΗ

Συλλυπούμεθα θερμῶς τὴν συνάδελφον κ. Φούλαν Παρασκευάκη διὰ τὸν ἀδόκητον θάνατον τοῦ συζύγου της συναδέλφου Γεωργίου.

—Τὸν συνάδελφον Ἐπιθεωρητὴν Σπύρον Σπυρόπουλον καὶ τὴν θυγατέραν του συνάδελφον Κίαν Σπυροπούλου, συλλυπούμεθα διὰ τὸν θάνατον τῆς Αἰκατερ. Σπυροπούλου, συζύγου καὶ μητρός, συμβάντα τὴν 20.8.58.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΙΩΑΝ. ΠΕΡΑΝΤΩΝΗ: «Εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου». Ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ ἀποταμιεύσεως καὶ ἀποθησαυρισμοῦ, ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΝΑ ΚΛΗΘΟΥΝ ΟΙ ΕΠΙΛΑΧΟΝΤΕΣ

Δικαίως, ἐν μέρει, προβάλλεται ἡ ἔλλειψις προσωπικοῦ ὡς αἰτία μὴ τηρήσεως τοῦ ὡραρίου καὶ τῆς καθυστερήσεως ἢ φαλκιδεύσεως τῶν ἀδειῶν. Ἡ ἔλλειψις αὕτη ἀντεμετωπίσθη διὰ τῶν τελευταίων προσλήψεων νέου προσωπικοῦ.

Ὡς φαίνεται ὅμως, πλεῖστα ὅσα ἐπαρχιακὰ ὑποκαταστήματα οὐδόλως ἐνισχύονται διὰ τοῦ νέου αἵματος λόγῳ ἀποτυχίας τῶν εἰς τὰς περιφερείας των διαγωνισθέντων ὑποψηφίων.

Τὰ γεγονότα ἔρχονται νὰ δικαιώσουν παλαιοτέραν σύστασιν τοῦ Συλλόγου, περὶ τοπικῶν διαγωνισμῶν. Διὰ νὰ μὴ ἀσχολούμεθα ὅμως μὲ στεῖραν θριαμβολογίαν, προτείνομεν, εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τῆς Τραπέζης, ὅπως καλέση τοὺς κατὰ τόπους ἐπιλαχόντας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀντιστοίχων ὑποκ)μάτων.

Παραλλήλως, ὅσον ἀφορᾶ τὸ Κέντρον, ἂς γίνῃ μιὰ ἀναθεώρησις τῶν τοποθετήσεων προσωπικοῦ, διότι, ὡς πληροφορούμεθα, ὑπηρεσίαι τινες τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Κατ)τος, ἐνισχύθησαν ἀδικαιολογήτως, ἐνῶ ἄλλαι ὑπηρεσίαι τοῦ Κεντρικοῦ καὶ τῶν περιφερειακῶν Ὑπ)των, στενάζουν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἐργασίας, οὐδόλως ἐνισχυόμεναι.

ΑΙ ΘΗΛΕΙΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Δικαίως παραπονοῦνται αἱ θήλεις συνάδελφοι τῶν ἐπαρχιῶν ἰδίᾳ αἱ ἀσχολούμεναι μὲ λογιστικὴν ὑπηρεσίαν ὅτι ὁ χρόνος δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν σύντομον ἐκμάθησιν τοῦ συστήματος δακτυλογραφίας ΣΕΓΡΑ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι καταναλίσκουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ γκισσὲ ὅλας τὰς ἐργασίμους ὥρας καὶ δεδομένου ὅτι ὁ χρόνος οὗτος, κατὰ τὰς κακὰς ἕξεις τῆς Τραπέζης, ἐκτείνεται ἀπὸ πρωΐας μέχρι νυκτός, εἶναι φυσικὸν νὰ ἐμφανισθοῦν κατὰ τὰς ἐξετάσεις ὡς δακτυλογράφοι «μειωμένης ἀποδόσεως».

Δὲν πιστεύομεν ὅτι θὰ πρέπῃ νὰ κριθοῦν μὲ τὸ ἴδιον μέτρον τῶν λοιπῶν συναδέλφων των.

Ἂς τὸ ἔχει ὑπ' ὄψιν ἡ Διεύθυνσις Προσωπικοῦ, οἱ βαθμολογοῦντες καὶ πρὸ παντὸς οἱ συντάσσοντες τὰ φύλλα ποιότητος κ.κ. Διευθυνταὶ καὶ Προϊστάμενοι.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ

Πλανῶνται οἱ ἁρμόδιοι ἐὰν ἐσχημάτισαν τὴν γνώμην, ὅτι τὸ ἠθικὸν ζήτημα τῶν εἰς ἑταιρίας, ἀπεσπασμένων ὑπαλλήλων, συνταξιούχων καὶ τρίτων προσώπων, δύναται νὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὰς καλένδας ἢ καὶ νὰ παρελκυσθῇ καὶ νὰ δοθῇ λύσις ὅταν τοὺς ἔλθῃ ἡ διάθεσις. Εἶναι ΕΠΕΙΓΟΝ καθ' ὃ ΗΘΙΚΟΝ καὶ οὐδεμίαν παρέλκυσιν ἢ ἀναβολὴν θὰ δεχθῶμεν. Ἡ μέχρι τοῦδε ἀναμονή μας, ὀφειλομένη εἰς τὴν χορήγησιν τῆς ἀπαραιτήτου πιστώσεως χρόνου, εἶναι ἀπόρροια λογικῆς σταθμίσεως τῶν πραγμάτων. Τὸ ὅριον τοῦτο τῆς ἀναμονῆς, θεωροῦμεν, ἐξαντληθὲν ἤδη, δι' αὐτὸ οὐδόλως θὰ εὐθυνόμεθα ἡμεῖς ἀλλ' ἐκεῖνοι-οἱ ἁμόδιοι-,οἱόποῖοι ἤκουσαν μὲ περιφρόνησιν τὴν φωνὴν τοῦ Προσωπικοῦ. Ἂς ἐπανεξετάσουν λοιπὸν τὰς ἐπὶ τοῦ ΗΘΙΚΟΥ τούτου ζητήματος ἀντιλήψεις των καὶ ἂς ἀποφασίσουν πρὶν ἢ εἶναι ἀργά.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνεχῶς καταφθάνουν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου πληροφορίαι περὶ αὐθαιρεσιῶν τῶν διευθυνόντων τὰ ὑποκαταστήματα ὡς πρὸς τὰς ἀδείας καὶ τὸ ὡράριον.

Ἐπανειλημμέναι συστάσεις ἔχουν γίνει ἀπὸ τῶν στηλῶν μας καὶ μέσῳ τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης.

Προβαίνομεν εἰς τὴν παροῦσαν δήλωσιν ΔΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΦΟΡΑΝ. Οἱ ὡρισμένοι κ.κ. Διευθυνταὶ τῶν «ἡμιώρων» τῶν φαινομενικῶν ἀδειῶν (συνήθως ὄχι διὰ τοὺς ἑαυτούς των) τῶν «πλάνων» τῆς κατ' οἶκον ἐργασίας ἢ ἄλλων ἐξαιρέτων σοφισμάτων ἀποδοτικότητος, ἂς σκεφθοῦν καλύτερον.

Πέραν τῶν συστάσεων ὑπάρχει ἡ ὀνομαστικὴ καταγγελία εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας καὶ ἔχει ὁ Θεός... ... .

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟ 3%

Διαβάζομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας:

«Ἀπεκαλύφθη ὅτι ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Οὐλεν (ξένος ὑπήκοος) λαμβάνει ἐτησίως 2.100.000 δρχ. (70.000 μηνιαίως), ὁ ἀρχιλογιστὴς (ἐπίσης ξένος ὑπήκοος) 1.300.000 δρχ. ἐτησίως (43.500 μηνιαίως), ὁ Ἕλλην διευθυντὴς 450.000.—, ὁ Ἕλλην ἀρχιλογιστὴς 300.000 καὶ ὁ Ἕλλην ἀρχιμηχανικὸς 330.000.— ἐτησίως.»

Προσοχὴ λοιπὸν κύριοι Συντονισταὶ μήπως δοθῇ αὔξησις εἰς τὸν μισθὸν τῶν 1.500.— δρ. πέραν τοῦ 3% διότι ἐχάθη ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία καὶ ἀνετράπη ἡ ἰσορροπία περὶ τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΚΑΙ ΦΑΚΕΛΛΑΚΙΑ

Ἄλλο ζήτημα ἠθικῆς τάξεως εἶναι τὸ τῶν ἀσφαλίστρων. Αἱ ἐξ αὐτῶν προμήθειαι, μέρος ἢ ἐξ ὁλοκλήρου, διανέμονται κατὰ τρόπον ἄδικον μεταξὺ διαφόρων στελεχῶν. Ἐθέσαμεν ζήτημα καὶ ἀπὸ μακροῦ ἐλάβομεν κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ ρύθμισις τοῦ θέματος τούτου εὑρίσκεται εἰς τὴν πρώτην σειράν. Ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν, πότε τέλος πάντων θὰ δοθῇ τέρμα εἰς τὴν μέχρι τοῦδε κατάστασιν.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΣΥΛ)ΓΟΥ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΥΠΟΚ)ΤΩΝ

Ἔχομεν εἰς χεῖρας μας στοιχεῖα ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι ἔνιοι Διευθυνταὶ Ὑποκαταστημάτων — εὐτυχῶς μετρημένοι στοὺς πέντε δακτύλους — ἐκήρυξαν, ἄνευ λόγου τινός, πόλεμον ἐναντίον ἀντιπροσώπων τοῦ Συλλόγου, ἀγνοοῦντες, προφανῶς, ὅτι ἡ τακτικὴ των αὕτη ὄχι μόνον αὐτοὺς δὲν πρόκειται νὰ ὠφελήσῃ ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν σοβαρὰς συνεπείας δύναται νὰ προκαλέσῃ. Ἡ ἄγνοια αὕτη ἀποτελεῖ καθ' ἡμᾶς ἱκανὸν στοιχεῖον ἐκτιμήσεως τῶν ἱκανοτήτων τῶν Διευθυντῶν τούτων, αἱ δὲ ἁρμόδιοι Διευθύνσεις τῆς Διοικήσεως εἰς ἃς ἔχουσι καταγγελθῇ διάφορα γεγονότα ἂς ἐπιληφθῶσι τὸ ταχύτερον τοῦ ἔργου των. Ὁ Σύλλογος παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων καὶ ὅπως καὶ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ γράφομεν θ' ἀγωνισθῇ διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ δικαίου τῆς ἠθικῆς τάξεως τῶν πραγμάτων ἐν τῇ Τραπέζῃ.

ΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Συλλόγου ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, ὅπως, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐκ καυσίμων, χορηγηθῇ εἰς τὸ Προσωπικὸν 36 περιφερειακῶν Καταστημάτων προκαταβολὴ ὑπὸ τύπον δανείου.

Ἡ λύσις αὕτη καθ' ἡμᾶς οὐδόλως ἐξυπηρετεῖ τὴν κατάστασιν. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ περιοχαὶ εἰς ἃς τὰ περὶ ὧν πρόκειται Ὑπ)τα ἀντιμετωπίζουν δριμύτατον ψῦχος εἰς ἐνίας δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ συγκεκριμένως εἰς Ἀμύνταιον, Γρεβενά, Θεσ)νίκην, Καλάβρυτα, Καρπενήσιον, Καστοριάν, Κοζάνην, Πτολεμαΐδα, Τρίπολιν, Φλώριναν καί τινας ἄλλας, ἡ περίοδος τοῦ χειμῶνος διαρκεῖ πλέον τοῦ ἑξαμήνου. Εἶναι φυσικὸν οἱ συνάδελφοι τῶν Ὑπ)των τούτων ν' ἀντιμετωπίζουν ὀξύτατον τὸ πρόβλημα τῆς θερμάνσεως ἐφ' ὅσον ὑποχρεοῦνται ἐκ τοῦμισθοῦ πείνης νὰ διαθέτουν ἀξιόλογα ποσὰ διὰ τὴν θέρμανσιν.

Κρίνομεν ὄθεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἀναθεώρησις τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως καὶ ὅπως, διὰ τὰς ἀνωτέρω περιοχάς, τὸ ὡς δάνειον χορηγηθὲν ποσὸν χαρακτηρισθῇ ὡς ἔκτακτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐὰν οἱ ἁρμόδιοι ἐγνώριζαν τὰς ἀνωτέρω περιοχὰς ὄχι μόνον θὰ συμφωνήσουν μαζί μας, ἀλλὰ θὰ ὑπερθεματίσουν, ὑπὲρ τοῦ αἰτήματός μας προθύμως.

ΙΛΙΓΓΟΣ... ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ

Ἀντιγράφομεν ἀπόσπασμα πληροφορίας σχετικῶς μὲ τὸ συμβὰν εἰς ἐπαρχιακὸν Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης:

«Ἐτοποθετήθη ἐσχάτως, νεοπροσληφθεὶς ὑπάλληλος, ἔχων ἐνάμισυ ἔτος ὑπηρεσίαν ὡς δημοδιδάσκαλος.

Οὗτος λαβὼν πεῖραν τῶν σκληρῶν συνθηκῶν ἐργασίας καὶ ἀπογοητευθεὶς ἀπὸ τὸ πενιχρὸν μισθολόγιον τῆς Τραπέζης, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν κρατοῦσαν εἰσέτι ἔξω γνώμην περὶ παχυλῶν ἀμοιβῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐγκατέλειψε τὴν Τράπεζαν, προτιμήσας τὴν θέσιν τοῦ δημοδιδασκάλου εἰς ἀκριτικὸν χωρίον, ἔνθα ἡ ἀμοιβὴ ἦτο μεγαλυτέρα, διαλύσας οὕτω καὶ τὸν μῦθον περὶ ἐπιζήλου θέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ».

Τὸν ἔπιασε ἴλιγγος τὸν ἄνθρωπο.... ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον...

ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

—Πῶς βλέπεις τὰ νέα μέτρα ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων;

—Μᾶς κόβουν τίποτα;

—Ὄχι.

—Ἐν τάξει... Πᾶμε καλά...

ARTHRA ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἡ ἐν γένει ἀλματώδης μεταπολεμικὴ πρόοδος εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως δὲν ἄφησεν ἄθικτον καὶ τὸν Τραπεζικὸν κλάδον, ἕνα τῶν κυριωτέρων κλάδων τῆς ἐφηρμοσμένης οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Τὰ οἰκονομικὰ φαινόμενα τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν διδασκαλιῶν τῆς κλασσικῆς Σχολῆς τοῦ 19ου αἰῶνος εἶχον περιβληθῇ τὸν μανδύαν τῶν οἰκονομικῶν νόμων, ὑπέστησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀξιολογικὴν διαφοροποίησιν καὶ ἐμελετήθησαν ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς κοινωνικότητος καὶ τῆς οἰκονομίας.

Ἰδιαίτερον ἀντικείμενον μελέτης ἀπετέλεσαν τὰ νομισματικὰ φαινόμενα καὶ ὁ ἐν γένει μηχανισμὸς τῆς πίστεως, ἰδίᾳ δὲ μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ὁπότε τὸ νόμισμα ἐκλήθη νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ ἀνορθωτοῦ τῶν καταστραφεισῶν οἰκονομιῶν, ἡ δὲ νομισματικὴ πολιτικὴ ἀπετέλεσε πολλάκις τὸ μέσον πρὸς ἐξυπηρέτησιν σκοπῶν ταχείας οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ σταθερότητος.

Ὁ παλλαπλοῦς καὶ πολύπλοκος ρόλος τοῦ χρήματος εἰς τὰς συγχρόνους οἰκονομίας καὶ ἡ σπουδαιότης του διὰ τὴν ἰδιωτικὴν ἐπιχειρηματικὴν δρᾶσιν, ἰδίᾳ δὲ ἡ τεραστία ἐξάπλωσις τῆς πίστεως εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς οἰκονομίας ἦτο φυσικὸν νὰ ἐπιδράσῃ καὶ ἐπὶ τῶν κυριωτέρων φορέων καὶ ὀργάνων ταύτης τῶν Τραπεζῶν.

Αἱ Τράπεζαι σήμερον δὲν εἶναι πλέον ἁπλᾶ γραφεῖα προσφέροντα διαμεσολαβητικὰς ὑπηρεσίας μεταξὺ καταθετῶν καὶ δανειστῶν ἢ μεταξὺ ἀτόμων εἰς διαφόρους τόπους εὑρισκομένων. Εἶναι τεράστιοι ὀργανισμοὶ διεθνοῦς φήμης μὲ τεχνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν μὲ ὑποκαταστήματα εἰς παγκόσμιον κλίμακα ἀναλαμβάνοντες πολυπλόκους καὶ συνθέτους ἐργασίας ἀπὸ τῆς ἁπλῆς προεξοφλήσεως ἑνὸς γραμματίου, μέχρι τῆς χρηματοδοτήσεως μεγάλωνπαραγωγικῶν ἔργων μακρᾶς πνοῆς ἢ μεγάλων ἰδιωτικῶν ἐπιχειρηματικῶν συγκροτημάτων (ναυπηγεῖα μεταλλεῖα, συγκοινωνίαι, τουρισμός, κλπ. κλπ.). Εἰς πολλὰς χώρας αἱ ἰδιωτικαὶ Τράπεζαι ἀσκοῦν τὸν κύριον φορέα τῆς κρατικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς (ἔκδοσις χαρτονομίσματος, ἔκδοσις δανείων, Λ)σμοὶ Δημοσίου).

Ὡς ἐκ τούτου εἶναι φανερὰ ἡ σημασία τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ μίαν Τράπεζαν τόσον ἡ ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων ὀργάνωσίς της, ὅσον καὶ ἡ ποιοτικὴ στάθμη τοῦ προσωπικοῦ της. Δὲν ὁμιλοῦμεν μόνον περὶ τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀνωτάτου προσωπικοῦ, ἀλλὰ περὶ ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ. Διότι ὁ κάθε ὑπάλληλος εἶναι ἕνας μικρὸς Τραπεζίτης εἰς τὸν τομέα του. Καὶ ἕνας καλὸς Τραπεζίτης ὅπως λέγουν οἱ Ἀμερικανοὶ πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸ ἕν πέμπτον λογιστής, κατὰ τὰ δύο πέμπτα νομικὸς καὶ κατὰ τὰ ἄλλα δύο πέμπτα οἰκονομολόγος. Πλεῖστα ὅσα προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐμφανίζονται καθ' ἑκάστην κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς καὶ τὰ ὁποῖα ἀναμένουν ταχεῖαν καὶ ὀρθὴν λύσιν ἀπαιτοῦν ἐκτὸς τῆς ἐμπειρίας καὶ εὐρυτέραν κατάρτισιν. Ὑπάλληλοι π.χ.οἱ ὁποῖοι χειρίζονται συναλλαγματικὰς καὶ ἐπιταγὰς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀγνοοῦν τὰ περὶ τοὺς τίτλους ἰσχύοντα. Ἢ οἱ συντάσσοντες μίαν οἱανδήποτε μελέτην δανεισμοῦ ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται καὶ ἡ τύχη τοῦ δανείου καὶ ἡ τύχη τῆς δανειζομένης ἐπιχειρήσεως δὲν θὰ πρέπει νὰ βασίζωνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐμπειρίαν των ἢ τὴν διορατικότητά των.

Εἰς πολλὰ κράτη τῆς Εὐρώπης ἡ ἐπιστημονικὴ κατάρτισις τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζικῶν Ἱδρυμάτων ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον ἐνδιαφέροντος τόσον τοῦ κράτους ὅσον καὶ αὐτῶν τούτων τῶν Τραπεζῶν. Ἤδη εἰς Ἀγγλίαν, Ἑλβετίαν, Γαλλίαν, Σκανδιναυϊκὰ κράτη κλπ. λειτουργοῦν εἰδικαὶ Τραπεζικαὶ σχολαί. Συνήθως αὗται τίθενται ὑπὸ τὴν αἰγίδα μιᾶς ἀνωτάτης πανεπιστημιακῆς Σχολῆς, εἴτε ἀποτελοῦν ἀνεξαρτήτους σχολὰς διοικουμένας καὶ συντηρουμένας ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν.

Ἐκεῖ ὅμως ὅπου ὁ θεσμὸς τῶν Τραπεζικῶν σπουδῶν ἔχει λάβει τεραστίαν ἔκτασιν εἶναι αἱ Η.Π.Α. Ὑπολογίζεται ὅτι ἤδη λειτουργοῦν 9 μεγάλαι ὁμοσπονδιακαὶ καὶ ἄνω τῶν 70 τοπικαὶ ὑπὸ διαφόρους μορφὰς σχολαί. Οἱ κυριώτεροι σκοποὶ μιᾶς Τραπεζικῆς σχολῆς εἶναι οἱ ἑξῆς:

α) νὰ βοηθηθῇ ὁ ὑπάλληλος ὅπως ἀναπτύξῃ τὰς ἐμφύτους ἱκανότητάς του.

β) ἡ κατάρτισις τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τῶν βασικῶν Τραπεζικῶν λειτουργιῶν.

γ) ἡ εἰδίκευσις τοῦ προσωπικοῦ εἰς τοὺς κυριωτέρους τομεῖς τῆς Τραπεζικῆς δραστηριότητος καὶ ἡ ἐκπαίδευσις στελεχῶν.

δ) γενικωτέρα ἐξέτασις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ρόλου τῶν Τραπεζῶν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ἰσχύοντος νομισματικοῦ καὶ πιστωτικοῦ συστήματος. Συνήθως ἡ διδασκομένη ὕλη διαιρεῖται εἰς 3—5 κύκλους μαθημάτων, ἡ δὲ διδασκαλία γίνεται ὑπὸ τύπον μαθημάτων διαλέξεων, συζητήσεων, σεμιναρίων ἀκόμη δὲ καὶ δι' ἀλληλογραφίας.

Ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ὅπως καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τομεῖς, εὑρίσκεται ἐν καθυστερήσει. Ὑπὸ τὴν πίεσιν ὅμως τῆς ἀνάγκης τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἡ τεχνικὴ καὶ οἰκονομικὴ πρόοδος ἤρχισαν νὰ γίνωνται τὰ πρῶτα βήματα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ποιοτικῆς βελτιώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν. Ἤδη ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἔτους περίπου ἔθεσε ἐν λειτουργίᾳ χάριν τῶν ὑπαλλήλων της, τὴν πρώτην ἐσωτραπεζικὴν σχολὴν Τραπεζικῶν σπουδῶν. Τοῦτο ἀποτελεῖ σημαντικὴν πρόοδον παρ' ὅλον ὅτι συνήντησε τὴν ἀντίδρασιν ὡρισμένων σπουδαστικῶν κύκλων οἰκονομικῶν σχολῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκινήθησαν μᾶλλον ἐκ λόγων συναισθηματικῶν καὶ ἀπὸ πικρίαν διὰ τὴν μὴ ἀξιοποίησιν τῶν νέων ἐπιστημόνων ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων.

Ἄλλαι Τράπεζαι εἰσήγαγον διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ των εὐνοϊκωτέραν μεταχείρισιν τῶν ἐχόντων πτυχία ἀνωτάτων σχολῶν, ἐνῶ ἄλλαι προτιμοῦν νὰ ἀγνοοῦν τὸ ζήτημα αὐτό.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτου φρονοῦμεν ὅτι τὸ θέμα τῆς ἀνόδου τῆς ποιοτικῆς στάθμης τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων ἐν Ἑλλάδι, θὰ πρέπει νὰ μελετηθῇ ἐπὶ εὐρυτέρων βάσεων καὶ διὰ τὸ σύνολον τοῦ προσωπικοῦ. Βεβαίως οὐδεὶς ὑποστηρίζει ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μεταφυτευθοῦν θεσμοὶ ἰσχύοντες ἤδη εἰς Ἀμερικὴν ἢ ἀλλαχοῦ. Ἐν τούτοις μιὰ συνδυασμένη προσπάθεια τῶν ἐνδιαφερομένων Τραπεζῶν καὶ τῶν Συλλόγων τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ ἑλληνικοῦ κλίματος καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν δυνατοτήτων θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδώσῃ πολλά.

BANCARIUS

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΑΨΥΧΟΛΟΓΗΤΟΣ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ

Ἡ γνωστὴ εἰς ἅπαντας ἔλλειψις προσωπικοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ηὐξημένων ἀναγκῶν τῆς Ὑπηρεσίας ἔχει πλειστάκις ἀπασχολήσει τὰς στήλας μας. Μολονότι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐμφανίζεται καθ' ἡμέραν ὀξύτερον, οὐδεμία ἀποφασιστικὴ καὶ εἰλικρινὴς προσπάθεια πρὸς ἐπίλυσίν του ἔχει καταβληθῇ. Τοὐναντίον, ἐμφανίζεται μία στερεότυπος τάσις «στιγμιαίας» διευθετήσεως καὶ τὸ λελογισμένον καὶ συστηματικὸν ἀπωθεῖται δι' «εὐθετώτερον» χρόνον, ἤτοι εἰς τὸ μέλλον. Ἐσχάτως δέ, ἀνευρέθη νέος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος, μὲ τὴν καθιέρωσιν παρακολουθήσεως, ἐκ τοῦ σύνεγγυς, τῆς ἐργασίας ὑπαλλήλων ὡρισμένων Τμημάτων παρουσιαζόντων ἰδιαίτερον φόρτον ἐργασίας, οὕτως ὥστε νὰ πραγματοποιῆται κατὰ τὸν ἰδανικώτερον τρόπον τὸ «χρόνου φείδου» τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων.

Νομίζω ὅμως, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες θὰ ἠσθάνοντο τύψεις ἐὰν ἐγνώριζον τοὺς πιθανοὺς τρόπους ὑφ' οὓς τοῦτο ἤθελεν ἐκληφθῇ ὑπὸ τῶν συγχρόνων ἀπογόνων των. Διότι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν οὐσιαστικῶς δὲν ἐπιτυγχάνεται ἐπωφελὴς ἐκμετάλλευσις τοῦ χρόνου· πρόκειται περὶ μιᾶς ἀτυχοῦς παρεξηγήσεως τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα, ὁπωσδήποτε, κατ' ἄλλον τρόπον ἔχουν.

Κατὰ βάσιν εἶναι ἀμφίβολον ἂν διὰ τῆς κατὰ πόδας παρακολουθήσεως τῆς ἐργαζομένης μονάδος (ὑπαλλήλου) ἐπιτυγχάνομεν ὠφέλιμον ἐκμετάλλευσιν τῆς χρονικῆς μονάδος, διότι, ἂς ἐνθυμούμεθα, ὅτι ὑπάρχει καὶ τὸ ἀδιαχώρητον τοῦ χρόνου, δηλ. εἶναι ἀδύνατον ἓν ἄτομον νὰ ἐκτελῇ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον δύο διαφόρους ἐργασίας. («Ἡ τῆς μιᾶς ἀνθέξεται καὶ τῆς ἑτέρας καταφρονήσει» (Ματθ. 5΄24).

Ἡ ψυχολογία μᾶς ὁμιλεῖ περὶ καταμερισμοῦ τῆς προσοχῆς, ὅτι δηλ. ἡ προσοχὴ μόνον εἰς ἓν ἀντικείμενον ἐκάστοτε δύναται νὰ κατευθύνεται. Συνεπῶς ἀποκλειομένης, ἐπιστημονικῶς, τῆς διττῆς ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργαζομένου (εἰς τὴν περίπτωσίν μας, τοῦ ὑπαλλήλου), ἐξεταστέον ἐὰν ἐπιτυγχάνεται αὔξησις τῆς ἀποδόσεως διὰ τῆς ἀδιαλείπτου ἀπασχολήσεως (ἐργασίας).

Ἀλλὰ κι' ἐνταῦθα, μία ἀναδρομὴ εἰς τὰ δεδομένα τῆς ψυχολογίας μᾶς πληροφορεῖ ὅτι διὰ τὸν ἐνήλικα τὸ μέγιστον διαρκείας συγκεντρώσεως τῆς προσοχῆς ἀνέρχεται εἰς 3)4 τῆς ὥρας, πέραν τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀρνητικὸν καὶ ἡ ἀδιάλειπτος ἀπασχόλησις οὐδὲν ἔρεισμα ἔχει, ἐπιστημονικῶς ἀναλυομένη.

Ἀπὸ τῆς συντόνου, ὅμως, ἐργασίας μέχρι τοῦ σημείου τῆς συνεχοῦς παρακολουθήσεως τοῦ ὑπαλλήλου ὑπὸ ἀνωτέρου στελέχους καὶ ἐνεργοῦ ἐπεμβάσεως τοῦ τελευταίου εἰς τὰ τῆς ἐργασίας τοῦ πρώτου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διεξαγωγῆς της, ἡ ἀπόστασις εἶναι ἀσφαλῶς σημαντική. Διότι, μία τοιαύτη μεταχείρισις τοῦ ὑπαλλήλου τουλάχιστο θίγει τὴν φιλοτιμίαν του ὡς ἐντίμου πολίτου, οὐδὲ πόρρωθεν προσπαθοῦντος κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας του νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν ὑπηρεσίαν μὴ ἐργαζόμενος κανονικῶς. Ἐκτὸς τούτου, ἡ ἐνοχλητικὴ παρεμβολὴ τοῦ ἐπιστάτου δια-

(Ἡ Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

κομίσει ἐκ τῆς μακρᾶς ἀναμίξεώς του εἰς τὰ τοῦ Δημοσίου βίου θὰ τὸν ἔχῃ ἀσφαλῶς πείσει περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἀνωτέρω. Εἴμεθα ὡς ἐκ τούτου βέβαιοι, ὅτι εὐθὺς ὡς περιέλθουν εἰς γνῶσιν του αἱ περιπτώσεις τῶν σχετικῶν ἀτόπων οὐχὶ μόνον θὰ σπεύσῃ νὰ διατάξῃ τὴν ἄμεσον τούτων ἐπανόρθωσιν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐπιβάλῃ τὰς κατὰ τῶν ὑπευθύνων δεούσας κυρώσεις.

Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ τονίσωμεν ὅτι τὰ ἀνωτέρω οὐδόλως στρέφονται κατὰ συναδέλφων. Ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν ἐκ τούτων καταλαβόντων θέσεις παρέχει βασίμους ἐλπίδας ὅτι θὰ ἀνταποκριθοῦν πλέον ἢ ἐπιτυχῶς εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον τοὺς ἀνετέθη. Τὸ εὐχόμεθα ὁλοψύχως καὶ δηλοῦμεν ἅπαξ ἔτι ὅτι θὰ μᾶς εὕρουν θετικοὺς συμπαραστάτας εἰς πᾶσαν προσπάθειάν των, ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱδρύματος κατάκτησιν τῆς θέσεως, ἥτις τῷ ἀνήκει εἰς τὴν κοινωνικοοικονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας.

Οὐδόλως ὅμως δέον νὰ λησμονῶμεν, ὅτι διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπιτυχίαν προϋπόθεσιν ἀπαραίτητον ἀποτελεῖ ἡ ἐπικράτησις ἠθικῆς τάξεως καὶ πνεύματος ἐμπιστοσύνης τῶν ὑπαλλήλων πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Διοικήσεως. Ἡ Δ.Ε. θὰ ἀγωνισθῇ δι' ὅλων τῶν δυνάμεών της διὰ τὴν δημιουργίαν ὑγιῶν συνθηκῶν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῶν συναδέλφων, τὸ εὐδόκιμον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὁποίων δέον νὰ κρίνεται μόνον ἐκ τοῦ ζήλου των, τῆς ἐργατικότητος καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς των πρὸς τὸ Ἵδρυμα καὶ τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους τοῦτο ἐξυπηρετεῖ, οὐδέποτε ὅμως ἐξ ἄλλων, οἱωνδήποτε δεσμῶν πρὸς πρόσωπα.

ΤΡΑΠΕΖΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Τὴν 19ην παρελθόντος μηνὸς τὸ Ε.Σ. τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων (Ο.Τ.Ο.Ε.) ἐπραγματοποίησε δευτέραν συνάντησιν μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας. Ὁ κ. Δημητρᾶτος ἐδήλωσεν εἰς τὸ Ε.Σ. ὅτι δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις πρὸ τῆς παρόδου 2 ἑβδομάδων περίπου. Συγκεκριμένως δέ, τὸ μισθολογικὸν συνδεόμενον μὲ τὴν γενικωτέραν ἀντιμετώπισιν ὅλου τοῦ θέματος τῶν ἀμοιβῶν ἐργασίας, μελετᾶται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ζητημάτων, ὅσα ἀνάγονται εἰς γενικώτερα θέματα θέλουν περιληφθῆ εἰς τὴν ἑτοιμαζομένην ἤδη Νομοθετικὴν Ἐργασίαν.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἀναγνωριζομένης ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ΟΤΟΕ, τῆς ἀνάγκης συγκλήσεως τοῦ α΄. Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου αὐτῆς, ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας προβαίνει ἤδη εἰς τὴν ἀπαιτουμένην πρακαταρκτικὴν ἐργασίαν.

Ὡς πληροφορούμεθα αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου θὰ λάβουν χώραν περὶ τὸ τέλος τρέχοντος μηνός.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ὁ Σύλλογος ὑπέβαλεν εἰς τὸν Διοικητὴν κ. Ἀνδρεάδην ἔγγραφον αἴτημα περὶ χορηγήσεως δανείου ἐξ ἑνὸς μισθοῦ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν τοῦ προσωπικοῦ. Ἐπίσης ἐπανῆλθεν ἐπὶ τοῦ μὴ ἱκανοποιηθέντος αἰτήματος τῶν μετατάξεων.

ΙΟΝΙΚΗ — ΛΑ·Ι·ΚΗ

Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων ἐπισκεφθέντα τὸν Ἀναπληρωτὴν Γενικὸν Διευθυντὴν κ. Κυριακόπουλον, ἐζήτησαν τὴν ἐπέκτασιν καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἰονικῆς - Λαϊκῆς, τῶν χορηγηθεισῶν εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν ἀμοιβῶν. Ὁ κ. Κυριακόπουλος προέβαλεν ἀδυναμίαν λόγῳ ἀπουσίας εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν τοῦ Προέδρου τῶν Τραπεζῶν κ. Σ. Ἀνδρεάδη, ἂν καί, κατὰ τὴν γνώμην τῶν Συλλόγων, ἠδύνατο, συμφώνως πρὸς προηγηθείσας διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Ἀνδρεάδη, νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ αἴτημα.

Οἱ Σύλλογοι, ὡς δηλώνουν δι' ἀνακοινώσεώς των, ἀποδεικνύοντες ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν καλήν των θέλησιν διὰ μίαν παραγωγικὴν συνεργασίαν μετὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, θ' ἀναμείνουν τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπάνοδον τοῦ κ. Ἀνδρεάδη παρ' οὗ θὰ ζητήσουν τὴν ἐπίλυσιν ὅλων τῶν ἐκκρεμούντων, ἀπὸ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν Τραπεζῶν, ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λων, τραπεζικῶν, ἐργαζομένων εἰς τὰς Ἐπιχειρήσεις Κοινῆς Ὠφελείας κλπ. οὐδεμία συζήτησις ἐγένετο.

Πιστεύεται ὅτι ΘΑ γίνῃ. Καὶ ἀσφαλῶς πρέπει νὰ γίνῃ. Διότι ὁσηδήποτε κοινωνικὴ μυωπία καὶ στρουθοκαμηλισμὸς ἂν διαδιακρίνῃ τοὺς «ἁρμοδίους», οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἀποσιωπήσουν τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ καταβαλλόμενοι μισθοὶ κατὰ τὴν συντριπτικήν των πλειοψηφίαν εἶναι μισθοὶ στερήσεως καὶ πείνης.

Ἡ γνώμη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἡ ὁποία βαρύνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατὰ τὴν λῆψιν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων, εἶναι ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν καὶ δίκαιον νὰ καθορίζηται «τιμολόγιον ἐργασίας» δι' ἑνιαίων αὐξήσεων, ἀλλὰ ἡ ἐργασία ν' ἀμείβεται ἐλευθέρως δι' εἰδικῆς, καθ' ἕκαστον κλάδον ἢ ἐπιχείρησιν, συλλογικῆς συμβάσεως.

Ὀρθή, ἡ γνώμη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ θεωρητικῶς ἀλλὰ ἀνεφάρμοστος, ὑπὸ τὰς κρατούσας συνθήκας σήμερον, εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διότι ὅλος ὁ ἐργαζόμενος κόσμος γνωρίζει καὶ ἀσφαλῶς καὶ ὁ κ. Ὑπουργός, ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐργασία δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀμειφθῇ ἐλευθέρως διὰ τοῦ κρατοῦντος καθεστῶτος τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων. Διότι ὁ Ν. 3239)55 μόνον ἐλευθερίαν βουλήσεως τῶν συμβαλλομένων δὲν ἐξασφαλίζει. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον παρέλειψεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ν' ἀναφέρῃ εἰς τὰ Ραδιοφωνικὰ μηνύματά του.

Ἐπίσης ὁ διαφορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας ἀναλόγως τῶν κερδῶν τοῦ ἐργοδότου, διαφορισμὸς ὁ ὁποῖος δημιουργεῖται συνήθως δι' ἀγῶνος τῶν ἐργαζομένων κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις, ἐπισφραγιζόμενος διὰ τῆς συλλογικῆς συμβάσεως, ὡς συμβαίνει εἰς τὰς πλείστας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν, προϋποθέτει ἐξασφάλισιν τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου συντηρήσεως τοῦ ἐργαζομένου.

Ἡ εἰκὼν ὅμως, τὴν ὁποίαν παρουσιάζουν αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκονομίαι τῶν δεκάδων μυριάδων Ἑλλήνων ἐργαζομένων—τῶν ἐκ μισθολογικοῦ ἐξαναγκασμοῦ κοινωνικῶν ἀπακλήρων—δεικνύει τὴν σημερινὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα εἰς τὴν ὁποίαν ἡ IN ABSTRACTIO θεωρία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ δὲν δύναται νὰ μεταφυτευθῇ οὔτε χρονικῶς οὔτε τοπικῶς.

Ἡ αὔξησις τοῦ μέσου μισθοῦ (δεδομένα ἐδόθησαν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας) καὶ ἡμερομισθίου κατὰ 30%, ἐπερχομένης οὕτω ἰσορροπίας ἀπὸ ἀπόψεως ἐλαχίστου ὁρίου συντηρήσεως ἢ ἐπιβολὴ καθεστῶτος ἐλευθέρων συλλογικῶν συμβάσεων καὶ ἡ δυνατότης εἰς τὸν ἐργαζόμενον ν' ἀγωνισθῇ ἐλευθέρως, ἀποτελοῦν τὰς προϋποθέσεις διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ὑποστηριζομένη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀρχὴ τοῦ διαφορισμοῦ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας.

Τὸ ἐπιχείρημα τῶν «δυνατοτήτων» τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας αἱ ὁποῖαι δῆθεν περιορίζουν τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων, προβαλλόμενον γενικῶς, μόνον ὡς κατάχρησις τῆς ἐννοίας δύναται νὰ νοηθῇ. Διότι ὑπάρχουν ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ κάλλιστα δύνανται νὰ ἀμείψουν τοὺς ἐργαζομένους των καὶ κεφάλαια δι' ἐπενδύσεις δύνανται νὰ δημιουργήσουν ἄνευ τοῦ ΒΕΤΟ τῶν Συντονιστῶν. Ἡ κυριαρχοῦσα ὅμως περὶ τὴν ἀμοιβὴν τῆς ἐργασίας ἀρχὴ τῆς ὁμοιοπαθητικῆς ἵσταται φραγμὸς εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν.

Οὐδεὶς κλάδος ἐργαζομένων παρεπονέθη ἢ θὰ παραπονεθῇ διὰ τὸ ὅτι ἄλλος ἀμείβεται καλύτερον, ὅταν μάλιστα βλέπῃ ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἑνὸς προγράμματος, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ αὔριον νὰ ἀμειφθῇ καὶ οὗτος καλύτερον.

Καὶ ὡς δηλώνει ἡ κυβέρνησις τοιοῦτον πρόγραμμα ἐφαρμόζει.

Εἶναι καιρὸς λοιπὸν νὰ ἐγκαταλειφθοῦν αἱ κροκοδείλιοι ἀντιλήψεις τοῦ κ. Γονῆ περὶ προκλήσεως τῶν καλυτέρων ἀμοιβῶν ἔναντι τῶν χαμηλοτέρων τοιούτων καὶ νὰ ἀσκηθῇ μία πραγματική, ἀληθὴς καὶ τιμία κοινωνικὴ πολιτική.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΑΣ

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ — ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΜΑΤΩΣΙΝ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ — ΝΕΑ ΕΠΑΦΗ ΤΗΣ Δ.Ε. ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Τὴν 23ην παρελθόντος μηνὸς ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπηρεσιακαὶ μεταβολαὶ εἰς τὰς ἀνωτάτας θέσεις τῆς Τραπέζης, ὡς ἀκολούθως:

Διεύθυνσις Προσωπικοῦ: Διευθυντὴς ὁ κ. Κων. Σπηλιόπουλος, ἐκ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Κεντρικοῦ Κατ)τος Β΄. Εἰς τὰς συνιστωμένας δύο Ὑποδιευθύνσεις οἱ κ.κ. Ἀθ. Συρμακεσίδης, Διευθυντὴς Ὑπ)τος Μητροπόλεως (διατηρῶν καὶ τὴν ἰδιότητά του ταύτην) καὶ Δημ. Στολίγκας ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ὑποκ)τος ὁδοῦ Βερανζέρου.

Εἰς τὰ συνιστώμενα δύο Τμήματα τοποθετοῦνται ὡς Προϊστάμενοι: οἱ κ.κ. Ν. Ἀντανασιώτης, τέως Προσωπάρχης Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ Ι. Δημητρίου ἐκ τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ.

Ὁ μέχρι τοῦδε Ὑποδιευθυντὴς Προσωπικοῦ κ. Σ. Βασιλόπουλος καὶ ὁ Προϊστάμενος Προσωπικοῦ κ. Ζακούρας λαμβάνουν ἀναλόγους θέσεις παρὰ τῇ Διευθύνσει Γεν. Λογιστηρίου καὶ Ἐπιθεωρήσεως ἀντιστοίχως.

Διεύθυνσις Περιουσίας Τραπέζης: Διευθυντὴς ὁ κ. Ν. Κορογιαννάκης ἐκ τῆς Δ)νσεως Προσωπικοῦ, ὁ δὲ κ. Ἰωάνν. Παπαλέτσος προάγεται εἰς Ὑποδιευθυντήν.

Διεύθυνσις Καταθέσεων: Διευθυντὴς ὁ κ. Ἀθαν. Καρυωτάκης ἐκ τῆς Διευθύνσεως Περιουσίας Τραπέζης.

Διεύθυνσις Γραμματείας: Διευθυντὴς ὁ κ. Ἱππ. Βρυώνης ἐκ τῆς Διευθύνσεως Καταθέσεων, τοῦ μέχρι τότε Διευθυντοῦ Γραμματείας κ. Ὑπατίου Κοσσένα τοποθετουμένου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ὑποκ)των Ἐξωτερικοῦ μὲ ἕδραν τὸ Λονδῖνον.

Διεύθυνσις Βιομ. Πίστεως: Προάγονται εἰς Ὑποδιευθυντὰς οἱ κ. κ. Κ. Παπαχαραλάμπους καὶ Ν. Γραμματίκας, καὶ εἰς Προϊσταμένους Τμημάτων οἱ κ. κ. Γ. Τσιτσιρίδης, Μιχ. Κοκολογιάννης καὶ Ἀστ. Χατζηχρῆστος.

Διεύθυνσις Ἐργασιῶν Ἐσωτερικοῦ: Ὑποδιευθυντὴς κ. Κ. Δασκόπουλος ἐκ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Κ)κοῦ Κατ)τος. Ὀνομάζονται προϊστάμενοι Τμημάτων παρὰ τῇ ἄνω Διευθύνσει οἱ κ.κ. Καρακώστας καὶ Τσοσκούνογλου.

Διεύθυνσις Ἐργασιῶν Ἐξωτερικοῦ: Τοποθετοῦνται ὡς Ὑποδιευθυνταὶ οἱ κ.κ. Π. Παυλίδης ἐκ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Κεντρικοῦ Κατ)τος καὶ Κ. Σγουρδέλης τοῦ Τμήματος Ναυτιλιακῶν Ἐργασιῶν ὀνομαζόμενος Ὑποδιευθυντής.

Ὁ κ. Α. Κατσιλίβας καταλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ Προϊσταμένου Τμήματος Ἀνταποκριτῶν Ἐξωτερικοῦ.

Κεντρικὸν Κατάστημα: Συνδιευθυντής: ὁ κ. Παρασκ. Σταμόπουλος, τέως Ὑποδιευθυντὴς τοῦ αὐτοῦ Κατ)τος. Ὑποδιευθυνταὶ οἱ κ.κ. Δ. Τσουλουχόπουλος καὶ Δ. Μακρῆς ἐκ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Κεντρικοῦ Β΄, Α. Νυδριώτης ἐκ τῆς Δ)νσεως τοῦ Ὑποκατ)τος Ζέας καὶ Ν. Φαρμακίδης.

Κατάστημα ὁδοῦ Σταδίου 38 (τ. Κ)κὸν Κ)μα Β΄.): Συνδιευθυντὴς ὁ κ. Ἠλ. Τσαπάρας.

Ὑποδιευθυνταὶ οἱ κ. κ. Δ. Τσικλητήρας ἐκ τῆς Ἐπιθεωρήσεως, Δ. Σαμαρᾶς, τ. Ὑποδιευθυντὴς Ἐργασιῶν Ἐσωτερικοῦ καὶ Παπαθάνου ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος.

Παραμένουν κεναὶ αἱ Διευθύνσεις Ὑπ)των Ζέας καὶ Βερανζέρου.

Ὡς πληροφορούμεθα μελετᾶται ἡ σύστασις δύο Γενικῶν Διευθύνσεων μὲ ἀντιστοίχους Διευθυντὰς τοὺς κ.κ. Ἀνδρ. Παπαβασιλείου καὶ Σπ. Καπάνταην.

ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ὁ Σύλλογος δι' ἀνακοινώσεσεώς του ἥτις ἐξεδόθη κατόπιν ἀκάρπων διαβημάτων τοῦ Συλλόγου, καταγγέλλει εἰς τὸ Προσωπικὸν τὴν ἀδικαιολόγητον καὶ ἀπαράδεκτον στασιμότητα εἰς ἣν περιῆλθον τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ, πιθανῶς καὶ ἐν ὄψει τῶν μεταβολῶν. Εἰς τὴν πραγματικότητα τὰ μόνα ἐκ τῶν πλείστων ὅσων σοβαρῶν ζητημάτων, εὑρισκόμενα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιλύσεως, ἤρχισαν καρκινοβατοῦντα διὰ νὰ σταματήσουν καὶ νὰ δημιουργοῦνται οὕτω θέματα διὰ τὸν Σύλλογον καὶ τὰς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΜΗ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΣ

Εἰς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 27.8.58 συνάντησιν τῆς Δ.Ε. μετὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ παρισταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Προσωπικοῦ κ. Σπηλιοπούλου, ἀνεγνωρίσθη πράγματι ἡ καταγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ Συλλόγου καθυστέρησις τῶν ζητημάτων, ὧν ὁ κ. Διοικητὴς εἶχεν ὑποσχεθῆ ταχεῖαν ἐπίλυσιν, ὀφειλομένη ἐν μέρει καὶ εἰς τὰς μεταβολάς.

Ἐδηλώθη δὲ παρὰ τῆς Διοικήσεως ὅτι τοῦ λοιποῦ τὰ θέματα, ὧν ἡ λύσις θὰ εἶναι δυνατὴ καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ λαμβάνῃ ἡ Διοίκησις ἀπόφασιν τακτοποιήσεως οὐδόλως θὰ βραδύνουν.

Ἡ Δ.Ε. ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. Διοικητοῦ, ὅπως δοθῇ ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὸ μισθολογικὸν ζήτημα, παρασχεθῇ δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος μία οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις εἰς τὸ Προσωπικόν.

Εἰς τὸ αἴτημα τοῦτο ἡ Διοίκησις, μὴ ἀρνηθεῖσα τὰ βάσιμον αὐτοῦ, δὲν ἔδωσε καταφατικὴν ἀπάντησιν, μὲ τὸ αἰτιολογικόν, ὅτι τὸ ζήτημα θὰ πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ μὲ γνώμονα τὴν μονιμωτέραν ἐνίσχυσιν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Προσωπικοῦ, ὅπερ θὰ ἐξαρτηθῇ τὸ μὲν ἐκ τῆς ἐπιλύσεως σοβαρῶν προβλημάτων τῆς Τραπέζης τὸ δὲ ἐκ τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς μισθῶν.

Ὁ Σύλλογος, εὔχεται τὴν ταχεῖαν ἐπὶ τὸ μονιμώτερον ρύθμισιν τοῦ μισθολογικοῦ, πλὴν ὅμως, ὑπείκων εἰς ἀδηρίτους ἀνάγκας τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ Τραπέζῃ, θέλει ἐπανέλθει ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐκτάκτου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Οἱ Σύλλογοι Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης, Ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἀθηνῶν, Εἰσπρακτόρων καὶ Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης συνιστοῦν συντονιστικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ προβολὴν καὶ ὑποστήριξιν τῶν ζωτικωτέρων αἰτημάτων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΙΝ

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΩΝ

Τὴν 17.8.58 ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸ Θέατρον «Σαμαρτζῆ» ἐργατικὴ συκέντρωσις τῶν συνεργαζομένων Ὁμοσπονδιῶν, Ἠλεκτρισμοῦ (περιλαμβανούσης τὰ Σωματεῖα τῶν ἐργαζομένων εἰς Ἠλεκτρ. Ἑταιρίαν, Οὔλεν, Φωταέριον, Ἠλεκτρ. Σιδηρ. Η.Ε.Μ.), Μεταλλευτῶν καὶ προσωπικοῦ Λεωφορείων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

Κύριον θέμα τῆς συγκεντρώσεως, ἥτις σημειωτέον ἦτο λίαν ἐνθουσιώδης, ἦτο τὸ τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων κατὰ 30%, τῆς καταργήσεως τοῦ στραγγαλίζοντος τὰς Συλλογικὰς Συμβάσεις Νόμου 3239)55 καὶ τῆς ἰσχύος θεσμοῦ ἐλευθέρων Συλλογικῶν Συμβάσεων, ὡς καὶ τῆς καταργήσεως ὅλων τῶν ἀντισυνδικαλιστικῶν Νόμων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πληττόντων τοὺς Τραπεζικοὺς Νόμων 2510 καὶ 3072.

Ἡ Συγκέντρωσις τέλος ἐξουσιοδότησε τὰς Ὁμοσπονδίας ὅπως, εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον ὀργανώσουν ἀπεργιακὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῶν οὕτω διατυπωθεισῶν διεκδικήσεων τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ Ο. Τ. Ε.

Κατόπιν τῆς σθεναρᾶς καὶ συντονισμένης δραστηριότητος τῶν Ὀργανώσεων τοῦ ΟΤΕ ὁ Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ ἀπεφάσισε νὰ ὑπογράψῃ, ὡς ἔχει, τὴν ἀπόφασιν τοῦ δευτεροβαθμίου διαιτητικοῦ δικαστηρίου σχετικῶς μὲ τὴν παροχὴν ἐπιδόματος πολυετίας. Εἶναι λυπηρὸν νὰ ἐξαναγκάζωνται οἱ ἐργαζόμενοι ν' ἀποδύωνται εἰς ἀγῶνας ἀκόμη καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν.... δικαστικῶν ἀποφάσεων. Ὁ ὑπερβάλλων ζῆλος ὡρισμένων ἀνωτέρων κρατικῶν λειτουργῶν, ἐκδηλούμενος κυρίως διὰ τῆς παρεμβολῆς ἐμποδίων εἰς τὴν ἱκανοποίησιν δικαίων καὶ νομίμων αἰτημάτων τῶν ἐργαζομένων, προδίδει ἐπικίνδυνον κοινωνικὴν τύφλωσιν, αἱ συνέπειαι τῆς ὁποίας δυνατὸν νὰ ἀποδειχθοῦν βαρύταται. Ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἀποδεικνύεται ὅτι μόνον δι' ἀγῶνος συνεποῦς καὶ μελετημένου εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπίλυσις τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων, συμφώνως πρὸς τὸ δίκαιον καὶ τοὺς πόθους τῶν ἐργαζομένων.

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ Δ.Ε.Η.

Τὴν 7.8.58 τὸ προσωπικὸν τῆς Δ.Ε.Η. ἐκήρυξε 48ωρον προειδοποιητικὴν πανελλαδικὴν ἀπεργίαν εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν παρελκυστικὴν τακτικήν, ἣν ἀκολουθεῖ ἡ Διεύθυνσις τῆς ΔΕΗ εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων του.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΧΘΡΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

χε τὸ προβάδισμα τῆς προνομιακῆς μεταχειρίσεως ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης (ἡ τοῦ Ἀλβανικοῦ Πολέμου ἐνετάχθη εἰς τὴν κατηγορίαν μας ἀπὸ 1.7.47 κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ τότε Συλλόγου).

β. Διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἄνθρωποί μας συνελήφθησαν ἐν ὥρᾳ ὑπηρεσίας ἐν τῇ Τραπέζῃ καὶ ἐξετελέσθησαν ὡς ὅμηροι διὰ τὰ ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ σαμποτὰζ τῆς καθολικῆς ἀντιστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

γ. Διότι Δημόσιοι ὑπάλληλοι, Στρατιωτικοὶ καὶ Νομικῶν Προσώπων, θύματα τῶν Γερμανῶν, ἐξωμοιώθησαν καθ' ὅλα πρὸς τὰ θύματα πολέμου δυνάμει Ν.Δ.

δ. Διότι αἱ δύο μεγάλαι Τράπεζαι Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικὴ περιβάλλουν ἀνέκαθεν δι' ἰδιαιτέρων τιμῶν τὰ θύματα, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως μεταξὺ θυμάτων Ἀλβανικοῦ καὶ Γερμανῶν, ἄλλωστε ἡ τετραετία τῆς κατοχῆς ἀνεγνωρίσθη νομίμως ὡς συνέχεια τῆς πολεμικῆς περιόδου.

Τὴν ἴσην μεταχείρισιν μὲ τὰς ἄλλας Τραπέζας εἴχομεν καὶ ἡμεῖς πρὸ τῆς συγχωνεύσεως. Ἔκτοτε παρουσιάζεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ ὁποία πάντοτε ἐπρωτοστάτει εἰς τὴν ὑποστήριξιν κάθε πατριωτικῆς κινήσεως, νὰ ἀρνῆται τὴν θυσίαν τῶν τέκνων της καὶ νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς τόσον σκληροῦ καὶ ἀδίκου μέτρου ἔναντι τῆς ἱερωτέρας κατηγορίας, τῶν θυμάτων τῆς Γερμανικῆς θηριωδίας, ἀφ' οὗ οὐδόλως ἐθίγησαν αἱ κατηγορίαι τῶν ἐθελουσίως ἐξελθόντων, τῶν ἀσθενῶν, τῶν ἀναπήρων, τῶν ἀγωνιστῶν Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως. Ἡ τελευταία μάλιστα κατηγορία κατωχυρώθη δι' εὐεργετικῆς διατάξεως εἰς τὰ σχετικὰ μὲ τὴν συγχώνευσιν Ν.Δ. Ἡ διάταξις αὕτη ἔπρεπε νὰ ἐφαρμοσθῇ πρωτίστως διὰ τὰς οἰκογενείας ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ αἷμα των ἐπλήρωσαν τὰ σαμποτὰζ τῆς Ἀντιστάσεως.

Ἡ περικοπὴ τῆς τιμῆς τοῦ αἵματος ἀποτελεῖ ἀναξίαν λόγου οἰκονομίαν δι' ἕνα κολοσσόν, ὡς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Σεβαστὲ κύριε Διευθυντά,

Ἤδη χαιρετίζομεν ὡς εὐοίωνον τὴν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Προσωπικότητος ἀνάληψιν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης.

Δι' ὃ ὑποβάλλομεν εὐσεβάστως πρὸς Ὑμᾶς τὸ αἴτημά μας καὶ εὐελπιστοῦμεν ὅτι, μὲ τὴν διακρίνουσαν Ὑμᾶς εὐθυκρισίαν, θὰ εὐδοκήσητε νὰ δικαιώσητε καὶ ἀποκαταστήσητε τὴν κατηγορίαν μας εἰς τὰ πρὸ τῆς συγχωνεύσεως ἐπίπεδα, ἐστὲ δὲ βέβαιος ὅτι ἡ πρᾶξις Ὑμῶν, πρᾶξις ἱερὰ καὶ δικαία, θὰ εὕρῃ βαθεῖαν ἀπήχησιν εἰς τὰς πονεμένας μας ψυχάς.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

ΑΙ ΑΙΤΟΥΣΑΙ

ΑΨΥΧΟΛΟΓΗΤΟΣ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

λου, ὅστις καθ' ἣν ὥραν ἐργάζεται ἔχει τὸ αἴσθημα ὅτι εὑρίσκεται INTER CANEM ET LUPUM (μεταξὺ δύο πυρῶν) ἐρωτώμενος ἐὰν ἐτέλειωσε...Θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τοιούτου εἴδους μέθοδοι διεξαγωγῆς καθ' ἡμέραν τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν ἀποτελοῦν ἀπαράδεκτον νεωτερισμὸν διὰ τὰ τραπεζικὰ χρονικά, θὰ πρέπει δὲ ἡ κατάστασις ν' ἀντιμετωπισθῇ μὲ περισσοτέραν εἰλικρίνειαν καὶ μεθοδικότητα, μὲ ἀπόρριψιν τῶν προχείρων λύσεων, αἵτινες καὶ τὸν ὑπάλληλον ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπηρεσίαν βλάπτουν διττῶς: τὸν μὲν ὑπάλληλον ἠθικῶς (φιλοτιμία) καὶ σωματικῶς (ὑγεία), τὴν δὲ ὑπηρεσίαν ἠθικῶς (κῦρος) καὶ ὑλικῶς (ἀπώλεια ἐργασιῶν).

Ὁ ὑπάλληλος δέον ν' ἀντιμετωπίζεται ὡς προσωπικότης ἀξία σεβασμοῦ καὶ μεταχειρίσεως, τουλάχιστον ἀναλόγου πρὸς τὸ πολιτιστικὸν ἐπίπεδον τῆς ἐποχῆς μας, καὶ οὐχὶ ὡς μηχανή, ἥτις ρυθμιζομένη κατ' ἐπιταγὴν ἀποδίδει μίαν A PRIORI ὑπολογισθεῖσαν παραγωγήν. Ὁ ὑπάλληλος πρέπει νὰ ἐργάζεται μὲ ἐνθουσιασμὸν διὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικὴ ἡ ἐργασία του, ἄλλως, ὅταν ἐργάζεται μὲ πικρίαν καὶ ὑπὸ τὸ (ἂς ὑποθέσωμεν) ἠθικὸν μαστίγιον τοῦ ἀξιωματούχου, ἀναμφιβόλως καὶ ἡ ποσότης καὶ ἡ ποιότης τῆς ἐργασίας δὲν πρόκειται νὰ εἶναι ἱκανοποιητική.

Αἱ σκέψεις αὗται δὲν ἀποτελοῦν ὀνειροπόλους φαντασιώσεις ἢ ἐπιπλάστους ἀτομικὰς σκέψεις, ἀλλὰ βασίζονται ἐπὶ γεγονότων διαπιστωθέντων ἐπιστημονικῶς καὶ δὴ πειραματικῶς, ὥστε ἡ περὶ τὴν ὀρθότητα αὐτῶν βεβαιότης νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀδιάσειστος.

Πρέπει νὰ κατανοηθῇ σαφῶς ὅτι «ἐπιτυχία» δὲν ἐνυπάρχει εἰς τὴν διὰ παντὸς μέσου ἐξασφάλισιν τῆς Α ποσότητος ἀποδόσεως. Οὔτε δὲ καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι χρησιμοποιοῦντες τὴν Χ μέθοδον θὰ ἔχωμεν στερεοτύπως Α ἀπόδοσιν, διότι ἐνδέχεται νὰ εἴχωμεν ἢ ἀρνητικὴν ἀπόδοσιν ἢ οὐδεμίαν. Ἀντιθέτως, ἐπιτυχία ἐνυπάρχει εἰς τὴν βάσει τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων τῆς Φυσιολογίας, τῆς Ψυχολογίας καὶ Κοινωνιολογίας ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας, οὕτως ὥστε νὰ εἴμεθα ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι ὅτι θὰ λαμβάνωμεν πάντοτε Α ἢ Αν ἀπόδοσιν.

Πᾶσα ἐπιχείρησις βασίζεται ἐπὶ τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ της (ὑπάλληλοι). Εἶναι λογικῶς βάσιμον νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὰ κεφάλαια τῆς ἐπιχειρήσεως δὲν θὰ ἀποδώσουν ἀφ' ἑαυτῶν ἂν τὸ ἔμψυχον ὑλικόν, ὅπερ τὰ κινεῖ, ἀχρηστευθῇ. Τοῦτο συμβαίνει καὶ μὲ τὰς Τραπέζας μεταξὺ τῶν ὁποίων Ἱστορικὴν θέσιν κατέχει καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἥτις συνεβάδισε μετὰ τοῦ ἀναγεννωμένου ἐκ τῆς τέφρας του Ἔθνους, τὰ πρῶτα βήματα τῆς οἰκονομικῆς του ἀνορθώσεως.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἱστορικοῦ τούτου Ἱδρύματος, τυγχάνουν μνήμονες τῆς βαρείας εἰς ὑποχρεώσεις παραδόσεως τὴν ὁποίαν φέρουν ἐπὶ τῶν ὤμων των. Ἂς ἐνισχύωνται ἠθικῶς εἰς τὸν ἀγῶνα των, ἵνα οὕτω μὴ ἀμαυροῦται ἡ παράδοσις, τὴν ὁποίαν τόσον ζωηρὰν καὶ νωπὴν ἐπιθυμοῦν νὰ διατηροῦν εἰς τὴν μνήμην των.

Διότι ὅταν αὐτοὶ στενάζουν καὶ δυσανασχετοῦν, σημεῖον ὅτι πλήττεται ἡ Ἱερὰ Παράδοσις τοῦ Ἱδρύματος, τῆς ὁποίας αὐτοὶ μόνοι τυγχάνουν φορεῖς καὶ συνεχισταί. Πᾶσα ἐνέργεια (ἄστοχος ἢ ἠθελημένη) πλήττουσα τοὺς ὑπαλλήλους—αὐτὸ τὸ «ἅλας» τῆς ἐπιχειρήσεως—ἀντανακλᾷ εὐθέως ἐπ' αὐτῆς. «Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται;» (Ματθ. ε΄ 13).

Ν.Φ.